

SUSMUYORUZ! KORKMUYORUZ!

Bıçak kemiğe dayandı. Artık kimse sorununu dile getirmekten, taleplerini haykırmaktan korkmuyor. Halkı sindirmek için uzun yıllardır tepelerinde demoklesin kılıcı gibi sallandırılan gözaltı-işkence-zindan tehdidi artık işe yaramıyor. Sokaklarda mikrofon uzatılan herkes cümlesine “Ne olacaksa olsun”, “korkmuyoruz”, “isterlerse hapse atınsınlar” diyerek başlıyor.

Evet, sokaklarda uzatılan mikrofonlar diyoruz. Çünkü medyanın kendilerine ait olmadığını, kendilerinin sesini asla duyurmayacağını farkedenden halk, artık kendi medyasını, kendi gazetesini oluşturuyor, sosyal medya üzerinden tüm dünyaya sesini duyuruyor. Kanalını açan, mikrofonunu sokağa uzatıyor ve gençler, kadınlar, işçiler, işsizler derdini bu mikrofonlara dökmeye başladı. Sistemi-iktidarı savunanlarla tartışmalara kavgalara tutuştu. Sistem yanlılarının “çıkart telefonunu” kelimesi klişe haline geldi.

Geçtiğimiz haftalarda sokak röportajlarında sosyalizm ve devrim çağrısı yapan bir emekçi tutuklanırken, bu defa da sokak röportajı yapan 3 “YouTuber” evleri basılarak operasyonla gözaltına alındı!..

İnsanları susturamayan, korkutamayan, yıldırmanın; sosyal medya hesaplarını sansürlemekten yorulan devlet, hedefine röportajları yapan youtuberları

oturttu. Ancak bunların hiçbirini, artık öfkesi her noktada taşmış olan emekçi halkları, gençleri, kadınları susturamayacak, yıldıramayacak. Yokluk canına tak eden halklar, geçtiğimiz hafta sistemi savunan kişinin ağzına telefonu tıktığı gibi, her aşamada öfkelerini göstermekten kaçınmayacak. Sokak sokak, eylem eylem gücünü göstermeyi sürdürecektir.

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

15 - 29 Aralık 2021 / S 132 / 2 TL

HAYKIR ACINI EY HALK!

Korkunç bir yıkım, tarifi mümkün olmayan acılar çalıyor her gün kapımızı. Her gün “daha kötü ne olabilir ki” deyip, her gün daha kötüsüne uyanıyoruz! Bu zulme, bu karanlığa, bu vahşi sırtlanlar sürüsüne karşı “haykır acını ey halk, baş eğme, haykır”!

Zamlar sağanak gibi yağıyor. Gün içinde birkaç kere değişiyor fiyatlar! En temel ihtiyaç malzemelerinin satışlarına kısıtlama getiriyor marketler. Açlık, katlanılmaz bir karabasan olup çöktü üzerimize. Başka hiçbir şeye benzemez açlığın pençesine düşmek. Ne geçip gitmesini bekleyebilir insan, ne yokmuş gibi yapabilir. Hayır! Ta içine işler insanın.

Yokluk ve yıkım bir yandan, inanılmaz aşağılanmalar diğer yandan... Cenazelerimize, acılarımıza, her tür değerlerimize yönelik vahşi bir saldırganlık, fütursuz sövgü ve hakaretler giderek dayanılmaz hal alıyor.

Kimse emekçilerin “durumu idare edeceğini” sanmasın. Bıçak çoktandır kemikte! Dayanacak hal kalmadı. Ne bu “açlıkla sınınamay” kabul eder emekçiler, ne de bu aşağılanmaları.

Öfke ve isyan duygusu sarıp sarmalıyor tüm emekçileri. Artık öfke kabına sığmaz halde. Her fırsatta taşıyor. Tüm baskılara, tehditlere, gözaltılara, sokak ortasındaki infazlara, işkencelere, polis ve mahkeme dayatmasına, zindanlara rağmen insanlar sokaklarda öfkelerini haykırıyor. Hiç korkmadan duygu ve düşüncelerini dile getiriyor. Sokaklarda korku eşiği aşılmış durumda.

En geri bilinçli işçileri bile “halk ayaklanacak, başka yol yok” beklentisine soka bir dönemdediz. Artık bir fıslıtı halinde de değil, açık açık, yüksek sesle, bağıra çağıra yayılıyor bu nida. Emekçi yığınların “kolektif ajitatörlüğü” ile muazzam bir güce dönüşüyor.

Ayaklanma güçleri her gün, her saat kendi kendilerine ayaklanmanın kaçınılmazlığını propaganda edip duruyorlar. Binlerce ve binlerce “kolektif ajitator” hükümete ve düzene karşı öfke duyan emekçilerin yıkıcı isyan dalgasını güçlendiriyor, harekete geçmeye zorluyor. Milyonların açlık isyanları mayalanıyor!

Bütün faşist rejimler, bütün baskıcı burjuva diktatörlükler korku ile ayakta kalmaya çalışır. Dinci faşizmin de en büyük silahıdır bu korku. Vurarak, kırarak, mahkemelere sürükleyerek, zindanlara atarak susturmaya çalışıyor yoksul halkı. Ama olmuyor. İşe yaramıyor artık korku silahı.

Korku değil, cesaret yayılıyor sokaklarda. Göğsünü gere gerek haykırıyor insanlar. “İsterlerse tutuklasınlar” diyerek haykırıyor. Dalga dalga yayılıyor cesaret.

Sermaye cephesinde ise tam bir bölünme, derin bir yarılma var. Düzen güçlerini bir araya getirmek ve kendi içindeki krizi çözmek

adına dinci faşizmin attığı her adım, yeni ve daha sarsıcı krizlere neden oluyor. Politik arenanın tek değişmez gerçeği krizdir, siyasal bunalımdır artık. Siyasal bunalım her geçen gün derinleşiyor.

Yoksul milyonları acımasızca açlığın pençesine atan, bir avuç zengin ve sonradan görmenin adeta alay edercesine zenginliklerini gözümüze soktuğu bu düzen artık iflah olmaz. Bu yara fitil tutmaz! Hiçbir kuvvet ayağa kalmak zorunda olan emekçi halklara boyun eğdiremez.

Artık kaybedecek zaman yok. Birleşik devrimin birleşik güçleri tam da bu dönem sokağa çıkmak, sokağa hakim olmak, kendi içinde tuttuğu öfkesiyle bir başına kalmış milyonlara o öfkenin akacağı kanalları göstermek, örnekler yaratmak zorunda. Unutulmasın. Sonucu her zaman ve yalnızca mücadele belirler.

Koşullar devrimden yana. Kitlese cesaretin önünü açma zamanı! Şimdi devrim zamanı!

>>Editör... GÜNCEL GERÇEKLIK

Türkiye ve Kürdistan'ın bir devrim döneminden geçtiği, devrimci bir dönem içinde olduğu kuşkusuzdur.

Böyle koşullarda, devrimci teorisinin önemini bir an bile ihmal etmeksizin, bir pratik adımın on programa bedel olduğunu söyleyebiliriz. “Gerçek hareketin her adımı bir düzine programdan daha önemlidir.”

“Gerçek hareket”, işçi sınıfının, emekçilerin, işsiz kitlelerin düzene karşı kitle eylemleridir.

Onlar Tükenirken
Biz Yeni Başlıyoruz

C.Dağlı

2

Sosyal Reformistlerin
Gerçek Yüzü

Taylan Işık

4

Fırtınaya Hazırlanalım
Sokaklarla Sınanalım

K.Taylan Kızıldağ

5

Devrimci Kitle Ve
Tarihi Sorumluluğu

İ.Cevat Çetiner

6

3

ONLAR TÜKENİRKEN BİZ YENİ BAŞLIYORUZ

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Her şey gözlerimizin önünde oluyor. Sadece bizim mi? Hayır, bütün dünyanın gözünün önünde oluyor. Sahnesi bütün kapitalist sistem olan, güncel devrimci sınıf mücadelesinden söz ediyoruz. Her şey bu kadar açık yaşansa da, birçok çevre, grup ve hareket, olayların içinde geçtiği gerçek koşulları kavramış değil. Ne bu koşulları anlayabildiler ne de sınıf kavgasının geldiği noktayı. Bunda sığ bir yaklaşım sergileyenler, enternasyonal proletaryanın görevleri sorununda, doğru sonuçlara ulaşamazlar.

İki sınıf, iki güç, iki dünya arasında, sınıf ilişkilerinin bütün cephelelerinde (ekonomik, toplumsal, siyasal, sanatsal, ideolojik) şiddetli bir sınıf savaşı yaşanıyor. Her ülkede sınıf kavgası, bu büyük savaşın bir mevsisi durumunda. Bu, dünya çapında bir kapışmadır. Küresel iç savaştır. Büyük savaş, geçmiş dönemlerde olduğu gibi dönem dönem yükselen çatışmalara dayanmıyor. Ya da bazı ülkelerde görece durgun bir ortam varken diğerlerinde devrimci fırtınalar esmiyor. Bugün kapitalist sistemin geneli, devrimci sınıf mücadelesi alanı durumunda. Savaş tüm mevsizlerde, saat saat, gün gün, dünyanın aynı anda farklı zaman diliminde olduğunu göz önünde bulundururken diyebiliriz ki, gece-gündüz süreklilik gösteriyor. Proletarya ve tüm ezilenler, sömürülenler, her noktadan her mevziden kapitalizme ateş açıyorlar. Eski toplumsal sistem her yerde, ama her yerde bütününü bütüne kitlelerin ateşi altında: Mücadeleci güçler, enternasyonal savaşçılar, eylemleriyle, küresel başkaldırılarıyla bu sistemi kuşatma altına aldılar. Kitleler hücumcu, saldırgan bir anlayışla kavga veriyorlar. Kısacası, devrim bir dünya gücüdür. Görülemez bu. Dünya devriminden, onun durdurulamaz ilerleyişinden söz ediyorsak, böylelikle onun bir dünya gücü olduğunu da belirtmiş oluruz. Fakat, bu tartışmasız olguyu, bilinçsizce değil de, bilinçli olarak ifade etmeliyiz.

Kapitalist sistem, kendini, yapılan hücumlar karşısında güçlendirmeye çalışsa da, kendi dışına karşı yükselen her anın saldırılarını karşısında eski konumunu nasıl koruyabilir. Taraflardan biri, kendi iç çelişkileriyle kriz, çöküş ve yıkılış içinde. Bir tarafta teşhir olmuş, güçsüz düşmüş bir toplumsal sistemin lideri olan kapitalist sınıf, diğer tarafta, kendi güçlerini tüketmeyen, teori ve deneyimlerin sonuçlarıyla donanan, devrimci bir sınıf var. İki güç, iki sınıf arasındaki bu savaşa son sözü devrimci sınıf söyler.

Tam da bu süreçte, sayısız çeşitlikte olay gerçekleşiyor. Üstelik olaylar,

yenilerine ve daha yıkıcı-devrimci olaylara yol açıyor. Olayların çeşitliliği, zenginliği, daha çok insanın yer alması toplumsal devrimin gücünü gösteriyor.

Devrim kapitalist ülkelerde büyük bir güç durumunda olunca, burjuvazi buralarda gerçek anlamda egemen değil ve yönetemiyor. Bu durum, en çok da ayaklanma sırasında kendisini gösteriyor. Fakat burjuvazinin içine düştüğü bu durum, ayaklanma dönemiyle sınırlı değildir. Tüm dönemleri kapsıyor. Yönetici sınıfın gerçek anlamda toplum üzerinde egemen olamaması ve yönetememesi, sistemin krizini şiddetlendiriyor. Toplumsal sistem, bu denli büyük bir kriz içindeyken, emekçiler onu yıkmak için daha elverişli bir ortam bulmuş oluyorlar. Politik toplumsal ortamın sunduğu olanakları devrime çevirmek, işte bu, emekçilerin güncel, ivedi ve temel görevidir.

Emekçi ve sömürülen kitlelerin, süreci, devrimci süreç olarak sürdürecektir bir güç, enerji ve etkileyici kararlılık göstermesi, tarihsel süreci hızlandırıyor. Bu demektir ki, temel devrimci hedefler daha kısa zamanda gerçekleşecek. Her şey hızla değişiyor.

Ekonomik temel, daha geniş anlamda, maddi ilişkiler, emekle sermaye arasında sürekli çatışma alanıdır. Karşıtların, düşman sınıfların çatışma alanı. Ekonomik temel sınıf karşıtlığına, uzlaşmaz çelişkiye dayandığından, bu temel yapıda sınıf mücadelesi süreklidir. Artı-değer sömürüsü ekonomik ilişkiler içinde gerçekleşiyor. Kapitalistler, artı-emek'i arttırmak için işyerinde despotizmi sonuna kadar kullanırken, işçiler de emeğin korunması, emeğin iyileştirilmesi ve emeğin kurtuluşu için mücadele ediyor. Dolayısıyla kapışma süreklidir. Ekonomik alandaki mücadele, ideolojik ve politik üst yapıda tüm şiddetiyle yansır.

Biz, burada, yalnızca kapitalizmin işleyişinden, bu topluma egemen olan ekonomik yasaların sonuçlarından, sermayenin tarihsel eğiliminden bahsetmiyoruz. Bu temelden hareket etmekle birlikte, güncel durumu ele alıyoruz. En son olarak pandemi sınıflar arası uçurumu en uç noktaya kadar götürdü. Uçurum çok büyük, çelişkileri çok bariz. Daha büyük çatışma kaçınılmaz. Dünyada pandemiyle birlikte gelişen olaylar, emekçi ve sömürülen kitlelerin mücadele eğiliminin ve yöneliminin hangi doğrultuda geliştiğini ortaya koyuyor. Şili'de yüz binler büyük bir öfkeyle sokağa indiler. Durum, şu ya da bu derecede tüm emperyalist kapitalist dünyada böyle. Ekonomik temelde, her saat, her gün olan ve artan çatışma, politik üst yapıda da saat saat, gün be gün şiddetleniyor.

Proletaryayla kapitalistler arasındaki sınıf savaşı, tarihin uzun bir döneminden beri devam ediyor. Bu savaş, sınıf karşıtlığının doğası gereği, kapitalizmin her aşamasında varlığını sürdürdü. Ancak, dünden farklı olarak, günümüzde savaşım emekçi sınıfın lehine sonuçlanacak koşullarda yürüyor. Kapitalist üretim biçimi ömrünü tamamlamıştır ve güçlerini tüketmiştir. Proletaryaysa güçlerini devamlı pekiştiriyor, savaş kapasitesini güçlendiriyor. Tek kelimeyle, onlar tükenirken, biz yeni başlıyoruz.

Sermayenin büyüterek, en sonunda, kendi gelişiminin önünde engel oluşturması aşaması -kendi kendisinin engeli- yani onun sistem krizi, çöküş, yıkılış aşaması, üretici güçlerin, kapitalist üretim biçimi tarafından geliştirilebilecek en ileri noktaya kadar çıkardığı bir aşamadır. Sınıf mücadelesi, tam da bu durumla bağlantılı olarak, en yoğun duruma geldi ve tüm sistem genelinde, yükselişe geçti. Kapitalizmin içine girdiği durumda devrimin ilişkisi var. Devrimin güncelliği bu temelde, tüm sistem için geçerlidir. Devrimi, nesnel toplumsal koşulların ve öznel toplumsal güçlerin bir araya gelmesiyle açıklamayacaksanız nasıl açıklayacaksınız. Bir araya geliş, uzun süredir doğmuştur. Bu yüzden, on yıllardır ayaklanmalara ve devrimlere dönüşüyor. Pandeminin yıkıcı sonuçları ve artan sınıf savaşı devrimleri hızlandırıcı bir rol oynuyor.

Politik bir hedef belirleme ve politik bir karar almayla bunun, pratiğe geçmesi arasında, belirli bir zaman aralığı vardır. Proletaryanın siyasi örgütlenme olarak zayıf olduğu, sınıf mücadelesinin seyrek olduğu ve yavaş geliştiği önceki tarihsel dönemlerde teori, siyasi karar ile pratik analiz arasındaki aralık uzundur. Fakat proletaryanın savaşının yoğunlaştığı, şiddetlendiği sürekli başkaldırdığı, daha örgütlü ve bilinçli olduğu dönemlerde bu aralık daha kısadır. Günümüzde ikincisi geçerlidir. Çünkü, böylesi dönemlerde, yirmi yıl bir gündün daha uzun değildir. Şimdiki zamanda o bir güne, onlarca yılın eylemleri, gelişmeleri sığıyor. Güncel devrimci sınıf mücadelesinin bu denli yoğunlaştığı, güçlendiği, sınıf dayanışmasının etkili sonuçlar yarattığı bir süreçte, temel devrimci hedefleri politik programıyla onu hayata geçirme arasındaki mesafe iyice kısalmıştır. Bir sırada küçük bir eylem, dünyayı değiştirir.

Gelişmiş maddi koşullar, gelişmiş toplumsal üretici güçler, emekçi ve sömürülenlerin temel devrimci hedeflerini daha yakın zamanda gerçekleştirmesini destekliyor. Toplumun geniş kesimlerini, proleter sınıfın amacına ikna edecek bir

zemin oluşturuyor. Devrimci sınıf, toplumsal kurtuluşu çok geniş kitlelerin, proleter olmayan emekçilerin ortak hedefi haline getirebilir. Ortak amacı gerçekleştirmek uğruna birlikte dövüşmeye ikna edebilir. Gelişmiş tarihsel koşullar, kitlelerin yüksek bilinç ve yüksek örgütlenme koşullarından toplumun devrimci dönüşümü daha kısa zamanı alır. Tarih, kısa tarihtir artık.

Toplumun devrimci dönüşümü, her hangi bir yolla değil, mesela politik bir devrimle değil yani kapitalizmin temel sütunlarını ortada bırakan bir devrimle değil, radikal bir devrimle sağlanabilir. Toplumsal devrim, radikal bir devrimdir. Halk demokrasisi ve sosyalizmi gerçekleştirecek devrim, radikal bir devrim, yani toplumsal devrim olabilir. Devrim, siyasi iktidarın ele geçirilmesiyle başlar, fakat burada durmaz, toplumun temelden dönüşümüne yönelir. İktidar sorunu, burjuva sınıf egemenliğini devrimci tarzda yıkılmasıyla yerine emeğin devrimci iktidarının kurulmasıyla çözülür.

Burjuvazinin çeşitli kesimleriyle sınıf işbirliği içinde olan siyasetlerin, yasalı partilerin eksiksiz tümü devrimci sınıfların devrimci özünü bozarak öne çıkarmaya başladı. Bazılarıysa çok önceden beri, proletaryanın sloganlarıyla, proletaryayı aldatıyor. Son günlerde, burjuvaziyel sınıf işbirliği içinde olanlar, Leninist partinin program ifadesi olan Demokratik Halk İktidarının diğer bir tanımlaması olan Devrimci Demokratik İktidar kavramını aşırıp, onu "devrimci demokratik cumhuriyet" olarak kendi sloganları haline getirdiler. Bu siyasetlerin gerçek anlamda, kendi görüşleri olmadığını. Yeni sloganlarıyla süksa peşindegiken unuttukları, daha doğrusu unuttukları istedikleri bir şey var, o da devrimci demokratik iktidarın ancak bir devrimin sonucu ve eseri olabileceğidir. Bundan devrimi çıkar, geriye burjuvaziyi tehdit etmeyen bir laf yığını kalır. Bir şey daha: Bu hareketler, on yıllardır, bu düzene o kadar adapte oldular ki, kimse onları sınıf devrimcilerin sloganlarını bozarak kullanıyorlar diye, gerçek anlamda devrimci olarak görmüyor. Açıklanması bile yavan olan bu slogan ve politikalar, kitlelerde bilinçlendirici, devrimleştirici, dönüştürücü bir etki yaratmadan sönüp gidiyor.

Son zamanlarda politik atığa kalkan uzlaşmacı siyasetler, doksanlarda, sosyalist sistemin dağılmasıyla birlikte geri çekilenlerdir. Dağılmayla birlikte devrimci siyasetten uzaklaşmakla kalmadılar, sosyalizm lehine propaganda yapmaktan korkar hale geldiler. En sonunda, burjuvazinin sınıf egemenliği için bir tehlike

oluşturmayacak şekilde konumlandılar. Devrimci kavga, onların dışında ve onların tüm engelleme uğraşlarına rağmen, onlara aldırış etmeden yoluna devam etti. Devrimci komünist güçler, proletaryanın kurtuluşunu her koşulda, ortam ve durumda savundu, dövüştü, bu uğurda bedel ödedi.

Uzlaşmacı hareketler, burjuvaziyel zarar veremeyecekleri biçimde konumlanırken, tam da bu süreçte yani doksanların ortalarında, kapitalist toplumu altüst eden yeni bir devrimci mücadele dalgası, kapitalist ülkelerde, emekçi kitleler tarafından yükseldi. Böylece sosyalizmin, sosyalist ülkelerle sınırlı olmadığı, tüm emperyalist-kapitalist dünyada maddi bir güç olduğu tüm açıklığıyla gözler önüne serildi. Kaldı ki, sosyalist sistemin dağılması, kapitalizmin iç çelişkileri üzerinde yumuşatıcı bir rol oynamadı. Tam da bu dönemde, Avrupa ve Amerika'da kendi tarihlerinin en büyük başkaldırı, ayaklanma dalgasıyla karşılaşması, bu sistemin iç çelişkilerinin ne denli keskinleştiğini ortaya koydu. Yine bu gelişmeye bağlı olarak kapitalist sistemde devrimci durum oluştu. Kitle eylemlerinde olağanüstü artış yaşandı. Birçok kent merkezi, devrim merkezleri duruma geldi. Ayaklanmalar, birçok ülkede devrimlerle sonuçlandı. Yeni bir toplumsal devrimler çağı başladı.

Doksanlı yıllarla birlikte, dünya proletaryası ve ezilen halkların kazanımlarını ortadan kaldıran, mevzilerine saldıran onları kuşatma altına almayı planlayan dünya burjuvazisi, tam da bu dönemde, ezilen ve sömürülenlerin devrim kuşatması altına alındı. Devrimci kitleler, devrimci ve isyancı kadınlar, devrimci gençlik her devlette kapitalizme karşı hücumu, saldırgan bir hareket başlattı. Burjuvazi tam devrimci değişimin sonunu ilan ederken, kapitalizmin yıkılışını tamamlayacak olan yeni toplumsal devrimlerle sarsıldı. Her şey, sınıf mücadelesi yasasına göre ilerliyor. Tarih, sınıf mücadelesi tarihidir.

Bugünkü devrimci kuşakların görevi, sınıf mücadelesini, her yerde, kendi sonuçlarına kadar götürmektir. Sınıf mücadelesi yoluyla, sınıfları ortadan kaldırmaktır. Yakın dönemin pratikleri, zengin mücadele deneyimi, sınıf mücadelesini sonuna kadar götürecektir nesnel ve öznel koşulların bir arada toplandığını bir kere daha herkese gösterdi. Eylemlerimizle, genel başkaldırı dalgasına itiş verip, sonuca gidebiliriz.

Garibe Gezer Uğurlandı

Av.Eren Keskin, 9 Aralık günü Kandıra 1 No'lu F Tipi Zindanında Garibe Gezer'in intihara sürüklendiğini duyurdu.

Geçtiğimiz aylarda Garibe Gezer sistematik işkenceye maruz kaldığını, kadın gardiyanlar tarafından tecavüze uğradığını ve tek kişilik hücreye konulduğunu duyurmuştu. Garibe Gezer'in daha önce de "intihara kalkıştığı" söylenildi. Kendini asmak istediği çarşafın koptuğu, yere düşerek başını sert zemine çarparak yaralandığı, revire götürülmeden uzun süre bu durumda hücrede bekletildiği anlatılmıştı.

Nusaybinli 28 yaşında bir Kürt kadını olan ve müebbet hapis cezası verilen Gezer'in Bünyan zindanından Kandıra'ya sevk edildiği, sevk sırasında ciddi işkence, taciz ve tecavüze maruz kaldığı öğrenilmiş, bunu ailesine, avukatına aktarmak istediğinde de 22 günlük hücre cezasına çarptırılmış, ardından da süngerli odaya alınmıştı.

Ölüm haberini duyan ablası Asya Gezer kardeşinin üzerindeki baskıların azaldığını, bu nedenle moralinin iyi olduğunu, ama yaklaşık 20 hücre cezasının olduğunu, giysi ve yeğenlerinin fotoğraflarını yolladığını anlatıyor, "Kesin onlar bir şey yaptı" diyor cezaevi yönetimi için.

Hemen yola çıkan avukatları cenazenin kaldırıldığı Adli Tıp'a ulaştığında Garibe Gezer'in ön otopsisini hızla tamamlanmış ve "ölüm nedeni tespit edilememiş"ti. Cezaevine giden avukatlar diğer müvekkilleriyle görüşmek isteseler de "cezaevinde olağandışı bir durum meydana geldiği" gerekçesiyle uzun süre içeri alınmadılar.

Daha sonra içeri giren Av. Veysi Eski, hücrelerde bulunan ve tutsakların seslerini gardiyanlara duyurmalarını sağlayan "acil durum butonları"nın da devre dışı bırakıldığını söyledi.

Gezer'in arkadaşlarının durumu 1 saat sonra durumu fark ettiklerini belirten Eski, "Bir saat sonra arkadaşları selendiklerinde Garibe'den ses gelmeyince idareye haber vermişler. İdare gelince Garibe'nin öldüğü anlaşılmış" dedi.

Garibe Gezer'in cenazesi, 10 Aralık sabah saatlerinde Kocaeli Devlet Hastanesi morgundan kadınlar tarafından alındı. Barış Anneleri, Özgür Kadın Hareketi (TJA), Tutuklu ve Hükümlü Aileler İle Yardımlaşma Derneği (TUHAY DER), HDP kadın yöneticileri ve birçok kadın örgütünün de aralarında olduğu kitle, Kocaeli Devlet Hastanesi'ne giderek Gezer'in cenazesini teslim aldı. Omuzları üzerinde cenazeyi taşıyan kadınlar "Şehit Namirin" sloganları ile cenazeyi İstanbul Havalimanı'na götürmek üzere yola çıktılar.

"O Kürdistan'ın Garibe'si"

Garibe Gezer'in cenazesi, Kocaeli konvoy halinde getirildiği İstanbul Havaalanı'nda, memleketi Mardin'e gönderilmek üzere kargo uçağına teslim edildi.

Mardin'e gelen Garibe Gezer'in cenazesini teslim almak için Mardin Büyükşehir Belediyesi'ne ait cenaze arabası beklenirken, havaalanına gelen araç polisler tarafından durduruldu ve araç geri gönderildi. Polisler aileye "Kendi imkanlarınız ile götürün" deyince, ayarlanan bir araçla cenaze konvoy eşliğinde zılgıtlarla Seyit Hasan Camisine getirildi. Olay sosyal medyada büyük tepki uyandırdı.

Ailesinin, DBP'li yöneticiler ve HDP'li milletvekillerinin karşıladığı Garibe Gezer için anne Halime Gezer "O Kürdistan'ın Garibe'si" dedi.

Yol boyunca polisler kontrol noktaları kurarak ve araçların önünü keserek taziye ettiği cenaze konvoyu Dargeçit ilçesine ulaştığı andan itibaren yollara çıkan yüzlerce kişi tarafından alkış ve zafer işaretleri karşılandı. Seyit Hasan Camisine getirilen cenaze için cami önünde toplanan yüzlerce kişi "Şehid na mirin" ve "Ey şehid xwina te erde na mine" sloganları attı.

Gezer'in polis kurşunu ile vurulması sonucu felç kalan ağabeyi Mehmet Emin Gezer, "Ağlamayacağız. Dik duracağız. Kimse sanmasın cenazemiz yerde kalacak. Cenazemiz yerde kalmayacak" dedi. Annesi de "Yeter kimse ağlamasın. Ben kızımın gurur duyuyorum. Onun ardından ağlamayın zılgıt çekin" dedi.

Cenaze daha sonra defnedilmek üzere Seyit Hasan Mezarlığı'na doğru kadınların omuzunda sloganlar ve zılgıtlarla taşındı. Polis mezarlığa az sayıda insanın girmesine izin vereceğini söylese de, kitle umursamadan mezarlığa kitlesel olarak girdi.

Garibe Gezer, "Buka Kürdistan" şarkısı eşliğinde 6-8 Ekim Kobanê ayaklanmasında katledilen ağabeyi Bilal Gezer'in yanına zılgıtlar eşliğinde defnedilirken, anne Gezer mezar başında ağtı yaktı.

Defin işleminin ardından kitle sloganlar eşliğinde taziye evine geçti. Garibe Gezer'in cenazesi Kürdistan'da en kitlesel ve en öfkeli cenaze oldu.

Kadın Tutsaklara İşkenceye Son

Kadınlar Birlikte Güçlü, Kandıra zindanında intihara sürüklenen Garibe Gezer için "Kadın tutsaklara işkenceye son" sloganıyla 10 Aralık günü Kadıköy Süreyya Operası önünde basın açıklaması düzenlemek için çağrı yaptı.

Açıklamanın yapılacağı Süreyya Operası etrafını ablukaya alan polis, basın açıklamasına izin vermedi. Yasağı protesto eden kadınlar, alkış ve zılgıtlarla yürüyüş yaparak sokakları terk etmeyeceklerini haykırды.

Bahariye Caddesi'nde toplanan kadınların önüne polis barikat kurdu. "Katil Devlet Hesap Verecek!", "Jin, Jiyan, Azadi!", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!", "Aysel Tuğluk Serbest Bırakılsın!" sloganları atan kadınlar defalarca engellenmelerine rağmen ara sokakta açıklama yaptı.

Alkış ve zılgıtlarla yürüyen kadınlar "Yarğının bir ceza ve adalet aracı olarak değil, erkek-devlet şiddeti ve işkence biçimi olarak işlevine alışmayı reddediyoruz" dediler.

"Garibe Gezer için yasta değil isyandayız, öfkemiz büyük" denilen açıklama "Onu cinsel işkenceye maruz bırakan ve ölümüne sebep olanların, devletin bizzat ortak olduğu bu cinayetin ve gerçeklerin peşini asla bırakmıyoruz" denilerek sona erdi.

Kadınlar alkış ve zılgıtlarla Kadıköy sokaklarında "Jin Jiyan Azadi", "Aysel Tuğluk serbest Bırakılsın", "Kadın Yaşam Özgürlük", "Garibe Gezer Ölümüzdür" sloganları atarak dağıldı.

Editör

GÜNCEL GERÇEKLIK

Baş tarafı 1. sayfada

Devrimci komünist bir parti, tüm politika ve eylemlerini, gerçek kitle hareketine dayandırmalıdır; mücadele biçimlerini kapitalizmin ezdiği sömürdüğü, açlık ve yoksulluğa mahkum ettiği, işsiz bırakarak yaşamdan kovduğu kitlelerin gelişen eylemleri içinden bulup çıkarmalıdır.

Devrimci komünist bir parti, devrimin toplumsal ordusunu oluşturan bu sınıfların nabzını elinde tutmasını bilmelidir. Biz ancak, sömürülen, ezilen, sayıları milyonlarla ölçülen geniş yığınların gerçek istemlerini, özlemlerini, nabzını elinde tutabilirsek ve bu konuda hiç bir özel değerlendirmeye düşmeden, objektif, somut kanıtlanabilir bir çözümleme yapabilirsek başarılı, devrimin toplumsal güçleri üzerinde etkili bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti sürdürebiliriz.

Devrimin toplumsal güçlerinin nabzını elde tutmak, kitlelerin söylediklerine uygun hareket etmek anlamına gelmez. Aksine, yığınlar söz konusu olduğunda "alt sınıf olsun, üst sınıf olsun, işin dış yüzüne, ilk ağızdaki sonuçlara bakarak" karar verdiklerini aklımızdan çıkaramayız. Yığınların nabzını elde tutmak her şeyden önce onların gerçek yaşam koşullarını, gerçek özlemlerini, gerçek isteklerini anlamayı, kavramayı gerektirir.

Kapitalist toplumda burjuva ideolojisi egemen ideolojidir. Burjuvazi, maddi olanaklarıyla, parasal gücüyle, elinin altında bulundurduğu devlet aygıtı aracılığıyla kitleleri kolayca aldatma, hedeflerini şaşırtma olanaklarına sahiptir. Burjuva

sınıfla, kapitalist düzenle uzlaşma peşindeki sosyal reformist partilerin yardımı burjuva sınıfın işini daha da kolaylaştırır. Böylece, "işin dış yüzüne, ilk ağızdaki sonuçlara bakarak" karar veren kitleleri kurtuluş hedefleri, yolları ve araçları konusunda yanıltmak çok daha kolay hale gelir.

Bu yüzden bir Leninist, yığınların ilk ağızdan söylediklerini değil, onların gerçek ihtiyaçlarını, gerçek kurtuluş yolunu propaganda ve ajitasyon faaliyetinin merkezine yerleştirmelidir. Devrimin toplumsal güçlerini, burjuva propagandanın, burjuva ideolojisinin ve sosyal reformist partilerin yarattığı yanılsamalardan kurtarmak bu şekilde mümkündür. Devrimci koşullar bu konuda en büyük yardımcımızdır.

Devrimin toplumsal güçlerinin nabzını elde tutmanın yolu, işçi sınıfının, emekçi, yoksul kitlelerin yaşamının içine karışmaktır; onlarla sıkı, yakın bir bağ içinde olmaktır. Tek tek kişiler değil ama yığınlar söz konusu olduğunda düşünce ve davranış biçimleri farklı olur. Yığınlar, büyük kitleler, önlere yazılı olanı değil, kafalarında olanı, akıllarında olanı okurlar. Onların eyleme başlarken söyledikleriyle eylemin sonunda söyledikleri arasında daima büyük fark olur.

Örneğin, emekçi kitleler, Kürt halkı dinci faşist iktidara olan kin, öfke ve ondan kurtulma güçlü isteği ile "seçim" istiyor görünseler de, gerçekte kitlelerin asıl isteklerinin içinde buldukları sefil yaşam koşullarından tam ve kesin kurtuluş olduğunu bilmek gerekir. Kürt halkı, işçi sınıfı, kadınlar, yoksul köylüler, kentlin küçük es-

naf burjuva sınıfın bir politik iktidarından öte, burjuva sınıfın kendisinden, kapitalist sömürden, faşist devletin baskı, terör ve katliamlarından geçici değil, tam ve kesin biçimde kurtulmak istiyorlar.

Emekçi sınıfların bu istem ve özlemlerini açıklan, formüle edilmiş biçimde ifade etmiyor olmalarının bir önemi yok ve dahası zaten binlerle, milyonlarla ifade edilen yığınlar söz konusu olduğunda bu şekilde ifade edilemez. Onu anlamak, kavramak, dış yüzeyin altında saklı kalan özü ortaya çıkarmak sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerin, devrimci komünistlerin, Leninistlerin işidir.

Sömürden, sefaletten, işsizlikten, faşist devletin baskı, terör ve katliamlarından tam ve kesin kurtuluşun; Kürt halkının özgürlük hakkı isteminin tek bir karşılığı var. Bunları istemek demek devrim istemek demektir.

Evet, ezilen, sömürülen, hor görülen, dinci faşist iktidara kin ve öfkeyle dolu kitleler; özellikle de kadınlar, bilince çıkarmış olsunlar ya da olmasınlar, ilk ağızda bunun önemi yok, devrim istiyorlar.

Kürt halkına, Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıflarına, kadınlara, kentlin ve köyün yoksul kitlelerine işte bunu söylemeliyiz. İstemleriniz ancak bir devrim tarafından karşılanabilir demeliyiz; "sizi devrim kurtarır" demeliyiz.

Yığınlar ancak zora dayalı bir devrimle karşılanabilecek istemlerini öne sürüyorlarsa, o top raklarda ayaklanma ortamı olgunlaşmış demektir. Bunu söylemek, ayaklanmanın şu veya bu tarihte

patlak vereceğini söylemek anlamına gelmiyor; gelmez. Önceden kararlaştırılmış, örgütlü bir ayaklanmadan söz etmiyorsak, ki biz böyle bir şeyden bahsetmiyoruz, ama bir halk ayaklanmasından söz ediyorsak, böyle bir ayaklanmanın ne zaman, nasıl, nerede ve hangi sebepten patlak vereceğini önceden hiç kimse bilemez; biz de bilemeyiz. Ama biz, bir halk ayaklanmasının koşulları olgunlaşmış ise, somut koşulların somut, bilimsel tahliline dayanarak, bunu önceden tespit edebiliriz ve hazırlıklarımızı buna göre yapabiliriz.

İki ülkenin toplumsal devrim güçlerine, ulaşmaları gereken politik hedefi büyük bir açıklıkla söylemek bu hazırlıkların başında gelir. Bu büyük hedef, burjuva egemenliğini yıkarak halk iktidarını kurmaktır. Halk iktidarından, devrimci demokratik cumhuriyetten, sosyalist iktidardan vb. söz edip de emekçi sınıflara sandık başına gitme çağrısı yapanlar, bilinmeli ki, emekçi sınıfları oyaltıyor, aldatıyorlar. "Halk İktidarı" şiarını devrimin toplumsal güçlerinin önüne koymalıyız. Bu iktidarın ancak burjuva devlet makinasını ezerek, zora dayalı bir devrimle kurulabileceğini kitlelere açıkça söyleyelim...

Bütün dikkatler, bütün enerji, uğultusu yerin derinliklerinden gittikçe daha net duyulan halk ayaklanmasının politik ve teknik yönetimine çevrilmelidir.

Artık hiç bir şey bunun önünde yer alamaz.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda "Zindanlar Yıkılsın" Sloganları

Tutsaklarla Dayanışma İnişiyatifi (TDİ) "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın! İnfaz Yakmalara Son!" diyerek 3 Aralık günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı.

Sık sık "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganının atıldığı basın açıklamasında açıklamayı aileler adına Ertan Çıta okudu.

Zindanlarda 15 Temmuz'dan sonra başlayan hak gaspları ve tecrit koşulları pandemi bahanesiyle tırmandırıldığı, tutsakların dışarıyla olan tüm bağları kopararak kimlik-sizleştirilmeye, çalışıldığı söylenen açıklamada, yaşanan hak gaspları ve keyfi uygulamalar anlatıldı.

Egemenlerin, F Tiplerinde uygulayamadığı ya da uygulamakta zorlandığı saldırıları yeni açmaya başladıkları S Tiplerinde dayatacakları hatırlatıldı.

20 ay boyunca açık görüş yapılmayan zindanlarda açık görüşlerin bu ay başladığı ancak onun da yarım saate düşürüldüğü söylenen açıklamada, "Binlerce kilometre uzağa, ülkenin üçra köşelerine sürgün edilen tutsakları yarım saat görmek için aileler yollara düşmeye devam edecek" denildi.

"Devrimci mücadelenin sürdüğü hapishanelerde bir irade savaşı veriliyor. Egemenler devrimci iradeyi kırmak, halkı sindirip korkutmak, yalnızlaştırmak için tüm araçlarıyla saldırıyor. Dört duvar arasında bilincinden ve bedeninden başka silahı olmayan politik tutsaklar hapishanelerde direnmekte vazgeçmiyor" denilen açıklamada 19 Aralık günü Şişli Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde düzenleyecekleri foruma davet ettiler

Açıklama, "Öyleyse bizler de bugün hapishanelere yönelik her saldırının aynı zamanda halka yönelik olduğunu bilerek, tutsakları yalnız-

laştırma politikalarına karşı daha gür ses çıkaralım. Tutsakların ortaya koyduğu iradeyi sahiplenelim, saldırıları beraber göğüsleyip, beraber karşı koyalım" denilerek sona erdi.

Milletvekili Züleyha Gülüm'ün de konuşma yaptığı Tutsaklarla Dayanışma İnişiyatifi'nin eylemi "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın!", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!" sloganlarıyla sonlandı.

Tutsak yakınları basın açıklamasının ardından grevdeki Bakırköy Belediyesi işçilerinin çadırına giderek işçilere destek vermek istedi. "Bakırköy İşçisi Yalnız Değildir" sloganıyla işçilerin yanına yürüyen kitleye karşı, Belediye İş Sendikası, işçilerin önüne hemen akordeon bariyer çekti; tutsak yakınlarını ve destek için gelenleri işçilerin yanına yaklaştırmadı.

Megafonu eline alan sendikacı Ahmet Kuruçay, megafonla polisten "yardım" istedi, "polis arkadaşlar bizi bu gruptan koruyun, bunları istemiyoruz, gelin bizim güvenliğimizi sağlayın" dedi.

Bir gün önce işçileri aynı polisin saldırısına uğrayan sendika yönetimi, bugün devrimcilere karşı polisin yardımını istiyor... Açıklama öncesi tutsak aileleri ile oturan, çay içip sohbet eden işçileri, polisten destek istemek pahasına desteksiz, yalnız bırakmak istiyorlar... Sınıftan uzak ve patronla uzlaşmaya her an hazır halde tutmaya çalışıyorlar.

Tutsak aileleri alandan ayrılırken, grevdeki işçilerle sendika yönetimi arasında tartışmalar sürüyor işçiler sendikacılardan hesap soruyordu.

TDİ de, karşılaştıkları bu sendikacı saldırıyı, "İşçilerle dayanışmayı engellemeye çalışan Belediye-İş Şube Başkanı Yardımcısı Ahmet Kuruçay'ı teşhir ediyoruz!" diyerek teşhir ve protesto etti.

Adana'da Gençler Yılmayacak

Devrimci Öğrenci Birliği, 9 Aralık günü "Gençliği Yıldırılmayacaksınız, Korkutamayacaksınız, Sindiremeyeceksiniz!" diyerek İHD Adana şubesinde saat 13.00'da bir basın açıklaması yaparak polisin arkadaşlarına yönelik taciz ve tehditlerini protesto etti.

Özellikle Adana'da kronik bir sorun haline gelen öğrencilerin tehdit edilmesi, ailelerinin aranarak onların tehdit edilmesinin teşhir edildiği açıklamada, polislerin en son öğrenci arkadaşlarına kampüste GBT yaparak "Dışarıda ne yaparsanız yapın, üniversitede hiçbir faaliyet yapamazsınız" dedikleri anlatıldı.

8 Aralık günü bir arkadaşlarının da "Ahmet" adında bir polis tarafından aranarak "bir imza atması gerektiği" söylenerek durakta bulunan arabasına çağrıldığını anlatan DÖB'lü öğrenciler, arkadaşlarının polis arabasına gitmeyi reddettiğinde karakola çağrıldığını söy-

lediler. Karakola avukatı ile giden gençler, karakolda herhangi bir imza veya ifade vereceği bir durum olmadığı öğrenildi ve bunun kendisini "kaçırmak" için düzenlenen bir tuzak olduğunu algıladı.

DÖB'lü öğrenciler açıklamayı "Adana Emniyetinin biz devrimci öğrencilere sistematik olarak yaptığı bu baskı bizlere boyun eğdirir. Arkadaşlarımıza aramaktan vazgeçin! Haklarımızı alana kadar, politik özgürlüğümüzü kazanana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz! Baskılar Bizi Yıldırılmaz! Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği!" diyerek sonlandırdı.

Adana'da BMG Paneli

Adana Birleşik Mücadele Güçleri 5 Aralık saat 15.30'da HDP İl Binasında #BirleşirseKazanırız kampanyasının finali kapsamında bir panel gerçekleştirdi.

Panel başlamadan önce Türkiye, Kürdistan ve dünya devrim şehitleri saygı duruşuyla anıldı. Ardından Adana BMG'den yoldaşımız Adana'da kampanya kapsamında yapılanları anlattı, bunların başlangıç olduğunu daha fazla yoldaşlaşarak mücadeleye devam edeceğini belirtti. Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini isteyen herkesi saflarımıza davet etti.

Konuşmanın ardından Salihe Aydeniz ve Şahin Tümöklü'nün konuşmaları başladı. Salihe Aydeniz Kürtçe ve Türkçe yaptığı konuşmasında Türkiye'nin içinde bulunduğu süreci değerlendirdi. Türkiye Cumhuriyeti'nin ilan edildiği andan beri ulus devlet olarak, diğer tüm halkları yok sayarak, tekçilik üzerinden yürüdüğü ve bu politikanın, kurulduğu günden beri değişmediğini belirtti. Kayyum politikalarını eleştirerek, Kürt halkının iradesinin gasp edildiği belirtildi. Darbelerin ulus devlet mantığıyla askeri darbe yapıp sol sosyalist kurumları, Kürt halkını bitirmeye yönelik olduğunu belirtti.

Ortadoğu'nun ve Kürdistan'ın sorunlarından, üçüncü dünya savaşından ve Rojava Devrimi'nden bahsederek işgale, talana devam ettiği belirtildi. Tüm bu savaşların Türkiye ve Kürdistan'daki halklara işsizlik ve yoksulluk olarak geldiği anlatıldı, tüm bunlardan çıkışın "bu savaşa hayır" deyip birlikte mücadele edilmesi söylendi ve tecrit politikaları eleştirildi.

Salihe Aydeniz'in konuşmasının ardından Şahin Tümöklü konuşmasına faşizmin ne olduğuna dair tanımıyla başladı, ülkede

faşizmin tarihinin ve nasıl işlediğini belirtti. Faşist devletlerin en tipik örneğinin "önlem devleti" olması olduğunu, kendine karşı olan her şeyi karşı önlem aldığını söyledi.

Mahirlerle Denizlerin siper yoldaşlığı yaptığını, BMG'nin de böyle bir ruha sahip olduğunu belirtti. Faşizme karşı işçi sınıfı, Kürt özgürlük hareketi, gençlik hareketi, kadın hareketi, LGBT+ vb hareketlerin birleşmesi gerektiğini söyleyerek BMG'nin durmadan emekçi semtlerde ve Kürt halkıyla mücadele içerisinde olması gerektiğini vurguladı. BMG'nin antifaşist sokak mücadelesi örneği gerektiği belirtilerek konuşmasını bitirdi.

Konuşmaların ardından şair Ruhan Mavruk'un tüm yoldaşları selamlayarak şiir okuması ile panel sona erdi.

19 Aralık Katliamı'nın 21. Yılı

Tutsaklarla Dayanışma İnişiyatifi, "İnfaz Yakmalara Son! Hasta Tutsaklara Özgürlük!" şiarıyla düzenledikleri kampanyanın finalini, 19 Aralık günü Şişli Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde düzenleyeceği etkinlik yapıyor.

19 Aralık 2021 Pazar

14.00-18.00

Tutsaklarla Dayanışma İnişiyatifi, 20 Aralık günü, Bayrampaşa Zindanı'nda katledilen M.Murat Ördöç'ün mezarı başında olacak.

SOSYAL REFORMİSTLERİN GERÇEK YÜZÜ

Taylan Işık

Ekonomik ve politik bunalımla birlikte emekçi sınıfların, Kürt halkının, kadınların, yoksul kitlelerin düzene karşı, düzenin politik kurumlarına, dinci faşist iktidara karşı kin ve öfkesi birikip köklü değişim isteği belirginleştiği tüm sınıfların politik güçleri daha bir hareketlendi.

Şüphesiz her politik hareket, kitlelerde biriken devrimci enerjiyi kendi sınıfının çıkarlarına uygun kanala aktırmak için kolları sıvamıştır. Burjuva politik güçleri, burjuva muhalefeti biliyoruz. CHP ve onun başı Kemal Kılıçdaroğlu, "seçim mitingleri başlatıyoruz" açıklamasıyla bir kampanya başlattıklarını ilan etti. Faşist Meral Akşener de "seçim mitingleri"ne başladı. Öteki burjuva muhalefet partilerin başları da kanal kanal gezerek televizyonlar üzerinden propagandalarını yapıyorlar. Burjuva muhalefetin faaliyetinin toplamının özeti çıkarırsak, hepsinin amacının kitleleri sandık-seçim politikasına yönlendirmeye çalışmak görürüz.

Onların amacı, emekçi sınıfları, yoksul kitleleri, sahte umut ve vaatlerle düzene bağlamak. Bunda anlaşılacak bir şey de yoktur; sınıfsal görevlerini yerine getiriyorlar.

Politik arenadaki tablonun bir parçası böyle. Diğer parçasına gelince... Bir diğer parçayı sosyal reformistlerin faaliyeti oluşturuyor. Sosyal reformist

partiler de sağa sola koşuşturuyor, miting ve kampanyalar düzenliyor, birbirleriyle ittifak denemeleri yapıyorlar. Fark şu ki, sadece birbirleriyle ittifak denemeleri yapmakla kalmıyorlar, burjuva muhalefetle uzlaşmak, işbirliği yapmak için de emekçi sınıflardan, düzene kin ve öfke besleyen yoksul kitlelerden gizli saklı biçimde, ilişkiler geliştirmeye çalışıyorlar.

Burjuva muhalefetle gizli saklı ilişkiler geliştirirken devrimin toplumsal güçlerine, işçi sınıfına, ücretli emekçilere, yoksul kitlelere, kadınlara, Kürt halkına dönüp tam tersi yönde kanaat oluşturacak vaatlerde bulunuyorlar. Örneğin, bu sosyal reformist partilerden birisi, uzaktan yakından alakası olmadığı halde amacının "Devrimci Demokratik Cumhuriyet" kurmak olduğunu açıklıyor. Bir diğeri, "Halk İktidarı" vaadinde bulunuyor. Bir başkası "Sosyalist İktidar" hedefini açıklıyor vb vb.

Fakat söylemlerindeki farklılık ne olursa olsun hepsinin birleştiği ortak nokta, birleşik devrimin toplumsal güçlerini seçime götürmektir. Bu, sosyal reformist partileri burjuva muhalefetle aynı amaçta birleştiren noktadır aynı zamanda.

Sosyal reformist partilerin istisnasız tümünün ortak amacının, dinci faşist iktidar yerine gerici bir burjuva hükümetin kurulmasına arkadan itki vermek olduğunu daha önce söylemiştik. Sos-

yal reformistler, gözlem ve tespitimizin doğruluğunu kanıtlamak için bizi fazla beklemediler. "TİP'ten Millet İttifakı'na Şartlı Destek" başlıklı haberdan öğreniyoruz ki, sosyal reformistler, burjuva muhalefetin göstereceği adaya destek vermeye dünden teşne. TİP Genel Başkanının ne söylediğinin beş kuruşluk bir değeri yok. "Şartlı Destek" ise, kursesiz bir burjuva sınıf uzlaşmacısı olduğunu gizlemek için kullanılan bir ifade. Gerçekte "şart mart" yok. Ama Ekmeleddin İhsanoğlu gibi bir aday çıkarmaları için burjuva muhalefete ricacı oldukları kesin. Zira Ekmeleddin ya da benzeri birini desteklemek zorunda kalmak hepsinin foyasını anında ortaya çıkarır.

"Devrimci Demokratik Cumhuriyet" sloganıyla işçi sınıfını, emekçileri, yoksul kitleleri, Kürt halkını aldatmaya çalışan sosyal reformist parti ise, aynı konuşma içinde gerçek yüzünü ele veriyor. Bir yandan ancak zora dayalı birleşik bir devrim konusu olabilecek "Devrimci Demokratik Cumhuriyet" hedefini açıklıyor, diğer yandan, aynı metin içinde gözünü seçimlere, parlamentoya diktğini ortaya koyan ifadeler kullanıyor.

"Bu iktidarı yenilgiye uğrattıktan sonra" diyor bu sosyal reformist partinin yetkilisi, "Kenan Evren barajı, Türkiye solunu kesmek için koyduğu -ifade bozukluğu bize ait değil- o barajı sıfır-

lanmalı. Siyasi partiler yasası ve seçim yasası değişmeli"

"Devrimci Demokratik Cumhuriyet" hedefinin böylece kitleleri aldatmaya yönelik bir yalandan ibaret olduğu bizzat kendileri tarafından ortaya konmuş oluyor. "Bu iktidar" dedikleri, dinci faşist iktidar. Dinci faşist iktidarı, şüphesiz seçimler yoluyla, "yenilgiye uğrattıktan sonra" burjuva muhalefete ne yapmaları gerektiğini söylüyor: Kenan Evren'in koyduğu barajı kaldırsın, Siyasi partiler ve seçim yasasını değiştirin. Hepsini bu.

Ne oldu "Devrimci Demokratik Cumhuriyet" hedefinize diye sorsak, söyleyecekleri tek şey: Elbette biz bu hedefimize bağlıyız ama şimdi değil; çıkmaz ayın son çarşambasında gerçekleşecek bir şey o. O zamana kadar ise yapacak çok işimiz var. Bu, tüm işçi sınıfı hareketi tarihi boyunca, anlık çıkarlar uğruna geleceği feda eden sosyal reformistlerin klasik yanıtıdır. Hani "Tek Yol Devrim" idi! Bu seçim, parlamentolar neyin nesidir diye sormaya artık gerek yok.

Bir başkası, sahte vaat ve demagojide bunlardan geri kalmıyor. "Halk İktidarı" kuracaklarını ve bu iktidarda neler yapacaklarını anlatıyor kendini dinleyenlere. "Seçimler çok önemlidir, çok değerlidir" diye buyuruyor. Peki neden "seçimler çok önemlidir, çok değerlidir" diye sorulsa verecek yanıtı

yok. Mevcut parlamentoyu, meclisi, "halk meclisi" haline getireceklermiş. İnanılmaz ama aynen böyle. Peki nasıl? 60'lı yılların bir kaç TİP milletvekiline, 90'lı yıllarda 10-15 DEP milletvekiline dahi tahammül etmeyen bu meclisi nasıl "halk meclisi" haline getirecekmiş? Sen, bu meclisi halk meclisi haline getirirken tepeden tırnağa faşistleştirilmiş devlet, ordu, polis, özel kuvvetler, PÖH JÖH ve bilmem daha neler seni mi seyredecekler? Emperyalist güç odaklarından söz etmeye ise gerek görmüyoruz. Sonuçta, insan işçi sınıfına, emekçi halklara, yoksullara yalan söylerken bile biraz ölçülü olmalı değil mi? Bu sosyal reformistlerde ölçü de kalmamış.

Yine de sosyal reformist partilerin kendilerini "Devrimci Demokratik Cumhuriyet", "Tek Yol Devrim", "Halk İktidarı", "sosyalist iktidar" gibi şeylerden söz etmek zorunda hissetmeleri bize bir şeyi gösteriyor: Emekçi sınıflara, yoksul kitlelere devrimci hedef ve sloganlarla gidilmelidir. Bu, özellikle de hala gözlerini seçim-sandığa dikmiş olan "devrimci yapılar" öğretici olmalıdır.

Yaşam, tüm politik güçleri kitlelerin karşısına gerçek düşünceleri, gerçek programlarıyla ortaya çıkarmaya zorluyor.

Grevdeki İşçilere Polis Saldırısı

Bakırköy Belediyesi yönetiminin TİS görüşmelerinde "sıfır zam" dayatmasına karşı greve çıkan Belediye İş Sendikası üyesi Bakırköy Belediyesi işçilerinin grevi, 2 Aralık itibarıyla 39. gününde. 2 Aralık günü Adana, Antep, Mersin, Hatay, Niğde, Konya, İzmir'den Belediye İş Sendikası üyesi işçiler Bakırköy'e dayanışmaya geldi.

Sabah saatlerinden itibaren Bakırköy Belediyesi Başkanlık binası önünü polis bariyerlerle ablukaya alarak işçilerin grevini ve protesto eylemini engellemeye çalıştı. İşçiler grev alanlarına bariyer çekilmesine tepki gösterince polis işçilere saldırılarak grev alanından uzaklaştırmaya çalıştı. Polis sendika yöneticilerinin de aralarında olduğu bir çok kişiyi darp etti.

İşçiler polisin saldırısına "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "İşçiye Kalkan Eller Kırılın", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Direne Direne Kazanacağız" "Vur Vur İnselin, Kerimoğlu Dinlesin" sloganları sloganları atarak bariyerleri aştı ve grev alanında yerini aldı. Polis saldırısında bir kişi gözaltına alınırken bazı işçiler de fenalaştı. Sloganlarla bir süre polis saldırısı protesto edildi. Ardından Bakırköy Özgürlük Meydanı'na geçen işçiler burada basın açıklaması yaptı.

Belediye İş Sendikası Genel Merkez Yöneticisi Bayram Özkan, Bakırköy halkına hizmet veren işçilerin insanca çalışma ve yaşam koşulları için grevde olduğunu ve bir çok ilden üyelerinin grevdeki işçilerle dayanışma için gelerek kendilerine güç verdiğini belirtti.

Polisin saldırısına da tepki gösteren Özkan, işçiler ve sendika yöneticilerinin tartaklandığını, darp edildiğini ifade ederek "Bizim yakamıza yapışarak, itip kakarak yıldırılmazsınız. Biz 38 gündür burada grevdeyiz" dedi.

Ardından Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Savaş Doğan basın açıklamasını okudu. "Biz sadece emeğimizin karşılığını istiyoruz. Bakırköy halkına en iyi hizmeti vermek istiyoruz. Alınlarımızın hakkını istiyoruz. İBB'de toplu sözleşme süreci vardı ama yapılamadı. İmamoğlu gerçekleşen 2021 yılının enflasyonu vereceğiz dedi. Siz de CHP Belediye Başkanı sız" dedi.

Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu'nun yalanlarını da teşhir eden Doğan "Bizzat senin tehdidine bu işçi boyun eğmeyecek. Bize mesaj atıyorsunuz ben sizi affettim diye. Biz sizi asla affetmiyoruz. Bunun için masaya oturmak zorundasınız" dedi.

Konuşmanın devamında polis şiddeti teşhir ve protesto edildi, ses aracının içeri alınmamasına da işçiler tepki gösterdi. Ardından Türk İş Konfederasyonu Bölge temsilcisi Adnan Uyar bir konuşma yaptı, ardından basın metni okundu.

Açıklamanın ardından dayanışmaya gelen işçilerle birlikte meydana grev sloganları atılarak halaylar çekildi.

Sağlık Emekçilerinden 1 Günlük Grev

Sağlık Bakanlığı'nın sağlık emekçilerinin tümünü kapsayan ek gösterge ve maaş artışı açıklamalarına tepki olarak sağlık emekçileri bugün tüm Türkiye'de iş bırakma eylemi yaptı.

Yapılan düzenlemenin kamuda iş barışı için önemli olan maaş denkliliğine zarar verdiğini söyleyen emekçiler, hekimlere yönelik maaş artışının ayırım gözetilmeksizin tüm sağlık emekçileri için uygulanmasını istiyor.

İstanbul'da sabah saatlerinde ilk eylemler Haseki, Cerrahpaşa, Samatya'da sağlık emekçilerinin iş bırakarak hastaneler önünde basın açıklaması okumasıyla başladı. Ardından sağlık emekçileri Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne yürüdüler. SES, Sağlık Sen ve Türk Sağlık Sen üyesi sağlık emekçilerinin eylemleri fiili olarak birleşti,

eylemler kitleselleşti.

Okmeydanı Cemal Taşoğlu Şehir Hastanesi, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Seyrantepe ek hizmet binası, Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi emekçileri de iş bırakarak basın açıklamaları okudular hastane önünde.

Bunun dışında da Türkiye'de hemen her yerde sağlık emekçileri iş bırakarak hastaneler önünde basın açıklamasını okudular.

Greve çıkan sağlık emekçilerinin talepleri şöyle:

*Tüm sabit ücretlere gerçek enflasyon oranında ek zam verilsin,

*Vergi dilimi soygununa son verilsin,

*Asgari ücretten vergi alın-

masın. Asgari ücretin üstündeki gelirimizde vergi %10 da sabitlen-

sin,

*3600 ek gösterge seçim vaadi olmaktan çıkarılsın biran önce düzenleme yapılsın,

*Gıda, elektrik, doğalgaz gibi, temel ihtiyaç maddelerinden alınan dolaylı vergiler kaldırılınsın,

*Sağlık iş kolunda 5 yıla 1 yıl yıpranma düzenlemesi yapılsın erken emeklilik düzenlensin,

*12 Saat üzeri çalışma yasaklansın mesai sonrası çalışma iki kat ücretlendirilsin,

*4-B süresiz sözleşmeli, 3+1 sözleşmeli kadroya alınsın

Tabiplerden 6 Maddelik Genelgeye 6 Maddelik Cevap

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi bir açıklama yaparak, "Beş Dakikada Hekimlik Yapılmaz, Sağlık 5 Dakikaya Sığmaz" diyerek geçtiğimiz haftalarda yaptıkları eylem ve grevler sonucu Sağlık Bakanlığı'nın 81 ile MHRS uygulamalarındaki sorunlara dönük bir genelge göndermek zorunda kaldığını açıkladı.

"Sağlık Bakanlığı'nın 'Emek Bizim, Söz Bizim' diyerek başlattığımız eylem sürecinde gündeme getirdiğimiz sorunlara yönelik adımlar atmak zorunda kaldığımız görüyoruz. Ancak ne yazık ki Sağlık Bakanlığı'nın pandemi sürecinin başından beri daha da artan savruk hali bu genelgede de kendini göstermektedir. Genelgenin sağlık hizmetlerine bütüncül bakmadığı, acil sağlık hizmetlerinde yaşanan ciddi sorunları görmediği açıktır. Bir kez daha hatırlatmak isteriz ki mevcut sağlık sisteminde sağlık emek-meslek örgütleri ile görüşmekten kaçınarak hazırlanan düzenlemelerin olumlu bir sonuç doğurması olanaksızdır" denilen açıklamada, ilgili genelgenin 6 maddesine 6 madde ile cevap verdi.

TTB'nin Bakanlığa cevabı şöyle:

-Hekimlerin aylık çalışma programları da dahil olmak üzere sağlık hizmetlerinin planlanmasında birincil olarak Sağlık Bakanlığı sorumludur. Sağlık Bakanlığı, ulus-

lararası bilimsel kabul gören, en az 20 dakikada bir hasta bakma gerekliliğini koruyacak önlemleri almakla yükümlüdür.

-Sağlık çalışanları için esnek çalışmanın dayatılması, iş yükünün ve istismarın daha da artması gibi anlamlar da içerebilen "randevulu muayene kapasite artırımı" ile ne anlatılmak istendiği açıkça belirtilmelidir. Angarya ve emek sömürsüne izin vermemek yine öncelikle Sağlık Bakanlığı'nın sorumluluğundadır.

-Genelgede geçen "5 dakikada bir muayene yapıldığı şeklindeki söylentilere sebep olacak uygulamalardan sakınılmalıdır" söylemi ile mevcut durum yok sayılamaz; birçok kurumda hekimler 5 dakikada bir muayene için zorlanmaktadır. Muayene süresi hekimlere bırakılardan en az 20 dakika muayene süresini koruyan; hekimlerin performans ve

döner sermaye gibi kaygılarından uzak, kendi alanlarının özgünlüklerine göre hareket edebildikleri gelir kaygılarını ortadan kaldıracak bir düzenleme yine Sağlık Bakanlığı'nın sorumluluğundadır.

-Hekimler için tanımlı iş saati olmalı; nöbet sonrası izin, bilimsel etkinliklere katılım için izin, yıllık izin gibi haklar da herhangi bir maddi kayba uğratmadan garanti altına alınmalıdır.

-İhtiyaç halinde mesai dışı poliklinik hizmeti" de sağlık çalışanları için esnek çalışmanın dayatılması, iş yükünün ve istismarın daha da artması gibi anlamlar içermektedir. Angarya ve emek sömürsüne izin vermemek yine öncelikle Sağlık Bakanlığı'nın sorumluluğundadır.

-MHRS verileri yalnızca il sağlık müdürlükleri ve başhekimliklerce değil, sendikalar ve tabip odaları muhatap alınarak onlar tarafından da takip edilirse herhangi bir istismar ve kötü çalışma koşullarının önüne geçilebilir.

Bu genelgenin "Emek Bizim, Söz Bizim" eylem sürecinde dile getirdikleri, toplum sağlığını riske atan "Beş dakikada hekimlik yapılmaz, sağlık 5 dakikaya sığmaz" söylemlerinin iktidar tarafından itirafı olduğu da söylendi.

"Kara Kışı İşçilerin Baharına Çevireceğiz"

DİSK'in gelir adaletsizliğini protesto etmek amacıyla "Artık Yeter, Geçinemiyoruz" şiarıyla 12 Aralık günü İstanbul Kartal Meydanı'nda düzenlediği mitinge konfederasyona bağlı sendikalar, işçi örgütlenmeleri, devrimci kurumlar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin de bulunduğu binlerce kişi katıldı.

Saat 12.00'de Savarona Caddesi'nde toplanan DİSK üyesi işçiler, 13.00'te Kartal Meydanı'na doğru yürümeye başladı. Sendikaların oluşturduğu kortejin arkasında devrimci örgütler siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri alfabetik sırayla yer aldı.

Maltepe Başak metrosu önünde, pankartlar ve flamalar açılarak kortejler oluşturuldu, sloganlarla Kartal Meydanı'na yüründü.

Mücadele Birliği Platformu da mitinge "İktidar Seçimle Gitmez Şimdi Devrim Zamanı" pankart ile katıldı ve yol boyunca sloganlar atarak ajitasyon konuşmaları yaptı.

İşçilerin açlık ve yoksulluğa mahkum edildiğini aöyleyen Mücadele Birliği Platformu'nun konuşmalarında "Duyuyor musunuz bu çığlığı? Bu çığlık milyonlarca açın, bu çığlık milyonlarca yoksulun çığlığı... Bu çığlık baskıya uğrayan milyonların çığlığı. Yürüyor işe ekmeğe insanca yaşamaya doymak için. Vermeyecekler biz alacağız. Fabrikalarda, okullarda, sokaklarda mücadelemizi büyüteceğiz. Bizler her şeyden yoksunuz boğazımıza geldi artık yeter diyoruz. Mücadeleyi kuşanmanın birleşik mücadelemizi büyütmeye zamanıdır" denilerek "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Şimdi Devrim Zamanı" sloganları atıldı.

Ezilen işçilerin emekçilerin dayatılan sömürü baskı açlık ve yoksulluğa katlanmak zorunda olmadığı ifade edilerek işçi ve

emekçilere birleşik devrim mücadelesini büyütmeye çağrısı yapılarak "Çaresiz ve yalnız değiliz. Bir tek çözüm yolumuz var: Ne siyasi partilerin peşinden gitmek ne de faşist iktidarı desteklemektir. Bizim tek çözümümüz halk iktidarıdır. Devrim ve halk iktidarı ve için sokakta, fabrikada, okulda, emekçi semtlerde komite ve konseylerde örgütlenmek siyasi mücadeleyi yükseltmektedir. Çözümümüz birleşik devrimdir. Bu mücadeleyi yükseltmektir" denildi.

Devrimci Öğrenci Birliği ve genç işçiler de "Bu düzenden alacaklıyız. Bizler hem 12 saat çalışıp hem de okula gitmek zorunda kalıyoruz ama buna mecbur değiliz sistemin bize köleleştirmesine katlanmak zorunda değiliz ve artık izin vermeyeceğiz. Bu sistemden alacaklı olduğumuz her şeyde teker teker almasını çok iyi biliriz" diyerek "Alacaklıyız Bize Gelecek Borcunuz Var" sloganı attı.

Yürüyüş sırasında sık sık "İktidar Seçimle Gitmez Çözüm Devrimde", "Hedef İktidar İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm" sloganları atıldı.

Binlerce işçi Kartal Meydanı'nda bir araya geldi. Alana sendikalar ve kurumlar platformdan selamlanırken bir yandan da alana girenler sloganlar ve müzik eşliğinde halaylar çekmeye başladı.

Miting programı sanatçı İlker Akkaya'nın söylediği parçalarla başladı. Müzik dinletisinin ardından DİSK Yönetim Kurulu üyeleri sahne çıkarak işçileri ve mitinge katılan kurum-

ları selamladı. Mitingde konuşan DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, iktidarın işçi ve emekçi düşmanı politikalarına değinerek iktidarın sürekli ekonominin iyiye gittiğine yönelik söylemlerine karşılık işçi vd ve emekçilerin giderek yoksullaştığını vurguladı ve hatırlatan Çerkezoğlu, "Hakikat şudur ki Artık yeter, geçinemiyoruz" dedi.

Çerkezoğlu "Biz işsizlik diyoruz, çocuklarımız işsiz diyoruz, onlar diyorlar ki işsizlik azaldı bu ülkede. Biz geçinemiyoruz diyoruz, onlar ekonomi şahlanıyor diyorlar. Buradan sesleniyoruz, işçi sınıfın aklıyla dalga geçmeyin. İşçilerin, emekçilerin aklıyla dalga geçmeyin. İşçi ve emekçilerinin aklıyla dalga geçenleri tarih affetmeyecek biz de affetmeyeceğiz" dedi.

"Bize yaşatmaya çalıştıkları kara kışı işçilerin baharına çevireceğiz" diyen Çerkezoğlu, sadece ekmeğe ve adalet için değil eşitlik, özgürlük, demokrasi için işçi sınıfı olarak ayağa kalkacaklarını söyledi.

Yağmur altında süren miting, sloganlar, halaylarla sonlandı.

FIRTINAYA HAZIRLANALIM SOKAKLARLA SINANALIM

K.Taylan Kızıldağ

Yaşadığımız topraklarda geniş emekçi kesimlerin, gençlerin, kadınların en yakıcı sorunları haline gelen açlık ve yoksulluğa karşı sokaklar yakın zamanda eş zamanlı bir şekilde eylem alanına döndü. Dövizin TL karşısında korkunç bir yükselişe geçişi ve her türlü insani ihtiyacı kapsayan yüzlerce ürünün fiyatlarında korkunç bir zammın oluşu, artık insanların canına tak etti. Onlarca kentte başlayan bu hareket, birkaç günde yerini geçici olarak basın açıklamalarına ve sembolik tepkilere bırakmış gibi görünse de, buz dağının altında biriken o devasa çelişkiler yumağı burjuva toplumun irinini patlatmaya yeter de artar.

Dünyadaki diğer kapitalist ülkelerdeki gıda tedariki sorunu, ekonomik kriz, mutlak yoksullaşmanın giderek derinleşmesi düşünüldüğünde yaşadığımız toprakların da kapitalist üretim ilişkilerinden dolayı aynı sorunları daha katmerli yaşadığını görebiliyoruz. Çünkü emperyalist-kapitalist sistemin zayıf halklarından biriyiz ve iktisadi olarak pandeminin de etkisiyle hızlı bir çöküşe geçen emperyalist-kapitalist küresel ekonominin kritik damarlarından birinde bulunuyoruz.

Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi bu belirlememiz karşılık buluyor, çünkü kapitalizm artık insanlığın ufak bir sorununu çözme yeteneğinde ve kapasitesinde değil, aksine sürdürülemezliğini çeşitli biçimlerde ortaya koyuyor. Birçok ülkedeki bunalım durumu ve bunun tetiklediği sokak eylemleri, grevler, çatışmaya evrilmiş gösteriler. En yakın örneklerimiz İspanya metal işçileri, Irak halkının 2 yılı aşkındır süren eylemleri, Sudan Devrimi ve Fransa'da süregelen eylem dalgası...

Bizler devrimci komünistler olarak bu olgulara dayanarak devrimci bunalımın olgunlaştığını ve bir halk ayaklanmasının koşullarının oluşmakta olduğunu belirtiyoruz. Ancak harlanan ateşi söndürmeyi kendine vazife edinmiş itfaiyeci rolündeki yani sosyal reformistler bu sokak eylemlerinden mevcut dinci-faşist iktidarın seçimle yıkılabileceği sonucunu emekçi sınıflara yutturmak için yararlanmaya çalışıyorlar. Bunun için sokak eylemlerinde "AKP ve dinci faşist iktidar karşıtlığı" öne çıkarmaya çalışıyorlar. Emekçilerde düzen karşıtlığı, sadece AKP karşıtlığı değil, bütün burjuva kurumlara karşı güvensizlik, burjuvazinin politik ve ideolojik etkisinden uzaklaşma ve teorik-pratik anlamda devrimcileşme söz konusu. Burada gençliğe özel bir parantez açmanın gerekli olduğunu düşünüyorum. çünkü geleceksizliğin ve ekonomik-toplumsal yıkımın uç noktalarına savrulmuş, hayatının büyük bölümünü sefil koşullarda çalışmak zorunda kalarak geçirmiş gençliğin öfkesini, politikleşmesini enine boyuna tartışmak ve bu damarı devrime yönlendirmek zorundayız.

Döviz kurunun TL karşısında ciddi bir yükselişe geçtiği, en temel insani ihtiyaçların 5 kat zandığı, yoksulluğun hepimizin yaşamlarında psikolojik ve toplumsal tahribatlar yarattığı bu ortamda burjuvazi ve onun politik güçleri halk kitlelerini ve gençliği düzene bağlamak için binbir yola başvuruyor. Eylemlerin başladığı andan itibaren sokağa çıkmanın dinci-faşizmin işine yarayacağını söylemekten tutalım da, 3-5 aya yapılacak "erken seçimin" tüm sorunları çözeceğine kadar, türlü vaatlerde bulunuyorlar.

Burjuva muhalefet, elini çabuk tutmak için miting yapma kararları bile aldı. Hızlı davranmaya çalışıyorlar, çünkü devrimci öncü ile emekçi sınıfların bu enerjisi buluşabilir, doğru taktik politikalar ve şiarlar altında gelişecek kitle hareketi sermaye egemenliğini kökünden yıkabilir. Boşuna değil, süreklileşmiş seçim tartışmaları ile düzenden ruh olarak, bilinç olarak, politik olarak kopan geniş kesimleri aldatmaya çalışıyorlar. Sermaye sınıfı, bir taraftan ayaklanmaları ezme için her türlü askeri hazırlığı yaparken, diğer taraftan emekçileri seçimle oyalamaya çalışıyor.

Gelelim devrimci gençliğin ne yapması gerektiğine.

En başta canlı sezgilerimizin çok açık ve her an her gelişmeye psikolojik, politik ve kadrosal anlamda hazır olmamız yakıcı önem taşıyor. Bir yerde emekçiler veya gençlik, kadınlar eyleme girişmişse, bir semtte veya okulda bir homurdanma varsa, orada bitmeliyiz. Bir şeylerin ardından sürüklenen değil, süreci örgütleyen bir tarzda çalışmalıyız. Yapacağımız irili ufaklı her faaliyetin boşa gitmediği bilinciyle hareket edelim.

Kolektif örgütlerimiz olan komitelerimizin, öğrenci birliklerimizin, emekçi semtlerdeki genç yoldaşlarımızın, işçi sınıfı içinde çalışma yürüten genç işçi önderlerinin kitle bağlarını güçlendirmek için hummalı ve sıkı bir çalışmaya ihtiyacımız var. Politik olarak insanların düzeyine çok takılmadan, samimi ve güvenilir olmaları koşulu ile onlarla pratiğe girişebilmeliyiz.

Dönemin en öne çıkarmamız gereken ruh hali inisiyatifli, cüretli ve girişken, sırtında çantası ile oradan oraya koşutran genç devrimci karakteridir.

Gençliğin sorunlarının kalıcı çözümüne ilişkin veya siyasi duruma dair ne düşündüğümüzü kısa, net şekilde açıklayan çeşitli materyaller hazırlayabilir, okullarda forum çağrıları yapabilir, kantin ve amfilerde öğrenci toplantıları örgütleyebiliriz. Ajitasyon ve propaganda konusunda yeteneği olan, ilgisi bulunan veya sadece bunu yapma eğilimi olan her birimizin sanınma yeri sokaklardır, eylemlerdir, girişmekten çekinmeyelim!

Sokağı örgütlemek için en yaratıcı yöntemleri kullanabiliriz ve bu dönemin gençliği olarak bunu başaracak hayal gücüne sahibiz! Bu yönümüzü geliştirmek, gençlikteki devrimci duyguları harekete geçirmek ve görünür olabilmek için irili ufaklı sokak ajitasyonları, propaganda çalışmaları yapalım, ajitasyon-propaganda birimleri kuralım. Gençliğin geniş kesimleri sorunlarına kalıcı çözümler beklerken, gençliğe sosyal reformizmin veya burjuva karşı-devrimci muhalefet partilerinin değil Leninistlerin sesini taşımak için girişelim, görevim ve yeni güçlere ulaşalım!

Tarih bizi kavgaya çağırıyor, bu çağrıya cevap olma zamanı!

Uğur Ve Özak İşçilerinden Eylem

Urfa'da bulunan Uğur Tekstil ve Özak Tekstil fabrikalarında DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldukları için Tekstil Sendikası Genel Merkez yöneticileri ile patronların işbirliği sonucu işten atılan işçiler eylem yaptı.

5 Aralık günü Haliliye ilçesindeki Topçu Meydanı'nda bir araya gelen iki fabrikada işten atılan işçilere çok sayıda kişi de destek verdi.

Uğur Tekstil işçisi Erdal Ayata, sendikaya üye oldukları için haksızlık, baskı, tehdit ve mobbinge maruz kaldıklarını anlatarak, 100 işçinin jandarma zoruyla 2 hafta önce işten çıkarıldığını sendika ve patronlar arasında görüşme yapıldığını, fakat sendikamın işçileri bilgilendirmediğini söyledi.

Sendika yöneticilerinin telefonlarına cevap vermediğini de vurgulayan Ayata, "Bugüne kadar görüşmelerden bir sonuç çıkar diye eylemlere ara vermiştik. Bu ilk toplantımız değil ve son da olmaya- caktır. Bir dahaki basın açıklamasını 2'nci organize sanayide bulunan Uğur Tekstil fabrikasının önünde yapacağımızı ilan ediyoruz. Taleplerimiz kabul edilene kadar, bütün işçi arkadaşlarımız tekrar işe geri alınana kadar hem fabrika önünde hem de şehir meydanında eylemlerimize ve direnişimize devam edeceğiz" dedi.

DİSK Tekstil Sendikası Genel Merkez yöneticilerinden cevap beklemediklerini belirten Ayata, taleplerini şöyle sıraladı:

- *Bütün işçi arkadaşlarımız işe geri alınsın.
- *Dışarda geçen günlerimizin ücretleri ödensin.
- *Marka temsilcilerinin işçilerin seçtiği komite üyesi işçi temsilcileriyle görüşme yapmalarını ve şikayetlerimizi dinlemelerini istiyoruz.
- *Fabrikada tekrar işe alındıktan sonra fabrika yönetiminin işçi komitesi temsilcilerini muhatap almasını ve sözleşme yapmalarını istiyoruz.

İşçiler, "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" ve "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarıyla eylemi sonlandırdı.

Lila Kağıt'ta Sendika Düşmanlığı Ve İşçi Kıyımı

Çorlu'daki Lila Kağıt'ta fabrikasında Berrak, Mathı, Sofia gibi bilinen markalar üretiliyor. Pandemi sürecinde dört kat büyüme gösteren Lila Kağıt'ta zor koşullarda çalışan işçiler Türk İş'e bağlı Selülöz İş Sendikası'na üye oldu. Fakat fabrika yönetimi Eylül ayından itibaren sendika düşmanlığını göstermeye başladı. Sendika üyesi 17 işçiyi işten atan Lila Kağıt patronları Aralık ayında da 5 sendikalı işçiyi daha işten atarak sendika düşmanlığına devam ediyor.

Lila Kağıt patronları 5 işçiyi işten atarak atarak da arabulucu ile işçilerin kıdem ve ihbar tazminatlarının üstüne 6-7 maaş daha fazla ücret teklif ederek anlaşma teklif etti. Böylece hem işçilere mahkeme yolunu kapatmaya hem de sendikal örgütlenmeyi bitirmeye çalıştı.

Selülöz İş Sendikası, 5 Aralık günü işten atmalara karşı fabrika önünde eylem yaptı. Lila Kağıt işçilerine 200 gündür eylemde olan Bel Karper işçileri de destek verdi.

Eylemde konuşan Selülöz İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Kemal Yıldırım, örgütlenme karşısında bilindik yöntemlere başvuran patronlar Lila Kağıt'ta da baskı, tehdit, işçilerin e-devlet şifrelerini isteme gibi uygulamaların yapıldığını belirterek, şimdiye kadar verilmeyen sosyal hakların örgütlenme işçiler sendikalı olmaya başlayınca verilmeye başlandığını söyledi.

Yıldırım "Ama Lila Kağıt işçileri bunların hiçbirine kanmadı ve sendikalarına sahip çıktı. Şimdi de işveren işten atma yolunu deniyor. Daha önce çıkardıklarının performanslarının yetersiz olduğunu söyleyen işveren, bu sefer sadece şirket kararı diyor. Artık şirket çok iyi biliyor ki, rekorlar üstüne rekorlar kurar, her geçen gün üretimini ve karını arttırır, ihracatta ilk 160'lara giren bu işyerinde işçi çıkarmamın hiçbir geçerli nedeni yoktur. Tek nedeni sendikal örgütlenmedir" dedi.

Basın açıklaması, Lila Kağıt patronlarını sendikayı tanımaya, işçiler üzerindeki baskıyı sona erdirmeye çağırılmasıyla sonlandı.

DEVİRİMCİ KİTLE VE TARİHİ SORUMLULUĞU

i.Cevat Çetiner

Emekçi sınıflar ve ezilenler, toplumsal yaşamı kendi maddi ve manevi ihtiyaçları doğrultusunda biçimlendirmek için siyasi iktidarı değiştirmeleri gerektiğini deneyimleriyle gördüler ve öğrendiler. Bu noktaya uzun ve meşakkatli bir sürecin sonunda vardılar. Böyle olduğu için de, siyasi iktidarı değiştirmeye yönelik istek ve çabaları direngenlik kazandı. Türkiye ve dünyada, emekçi sınıfların siyasi iktidarı değiştirme mücadeleleri büyük bir ısrar ve direngenlikle sürüyor.

Elbette ki, nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturan emekçi sınıflar içinde, siyasi iktidar değişiminin anlamı üzerine kavrayış farkları vardır. Ki bu da doğaldır. Büyük kitleler hiçbir zaman homojen bilince sahip olmamıştır. Emekçi sınıfların en geniş kitlesinin siyasi iktidar değişiminden anladığı, devleti yönetecek kişi ve kurumların değişimidir. Ki bunu, ortalama bilince düzeyi olarak ifade edebiliriz. Ortalama bilince, esas olarak hükümet edecek parti ve kişilerin değişikliğinde ifadesini bulsa da, sadece kabine üyelerinin değişiminden bugün yaşanmakta olan parlamenter sistem-başkanlık sistemi tartışmalarına, devlet yönetiminde hangi kurumların öne çıkacağından hangi yeni kurumların devlet yönetimine dahil olacağına kadar uzanan geniş bir yelpazeyi kapsar. Anlaşılacağı üzere ortalama bilince sahip geniş emekçi kitlesi farklı fikirlerle sahiptir. Lakin, tüm bu fikirler arasındaki fark biçimseldir. Böyle olduğu içindir ki, ortalama bilincin kavradığı anlamda siyasi iktidar değişimleri

zaman zaman gerçekleştiği halde, emekçi sınıflar arzuladıkları maddi ve manevi yaşam koşullarına ulaşamamışlardır. Bu da, emekçi sınıfların siyasi iktidar değişimine dair kavrayışlarının, yaşadıkları deneyimlerin ışığında sürekli değişimine daha köklü değişimi ifade eden fikirlere doğru evrilmesine neden olmuştur. Böylece ortalama bilince, her geçen gün daha fazla devrimci bilince doğru yaklaşmıştır. Onun etkisine daha açık hale gelmiştir.

Emekçi sınıfların görece daha küçük bir kısmını oluşturan devrimci kitleler nezdinde ise, siyasi iktidar değişimi, devleti yönetecek kişi ve kurumların değişimi değildir. Devlet denen aracın ve bu araca hakim olan sınıfın değişmesi demektir esas olarak. Başka bir ifadeyle, sermayenin toplum üzerinde egemenlik kurmasına ve bu egemenliğini korumasına hizmet eden tüm siyasi kurumların (ki burjuva devlet de siyasi bir oluşumdur) ortadan kaldırılması ve emekçi sınıfların çıkarlarına uygun yeni siyasi kurumların (ve doğal olarak devlet yapısının) oluşturulması ve bu sayede emekçi sınıfların siyasi iktidarının sağlanmasıdır. Bu, devrimci bir bilinçtir. Ve bilinir ki, emekçi sınıfların genel kitlesine oranla küçük bir kitlenin sahip olduğu bilinçtir bu.

Devrimci kitle görece küçüktür ama tarihin asıl yapıcılarını da onlardır. Önemli olan, devrimci kitlenin, tarihin yapıcısına olma gücüne, etkinliğine ve büyüklüğüne ulaşmış olmasıdır. Ve bizim buna vereceğimiz cevap; ulaştığıdır. Uzun yıllardır sürdürülen sosyalist

faaliyet, devrim mücadelesi ve iç savaşların öğreticiliği sayesinde dünyada ve Türkiye'deki devrimci kitlenin gücü, etkinliği ve büyüklüğü; ortalama bilince sahip daha geniş emekçi kitleleri yönlendirecek, üzerlerinde hegemonya kuracak düzeye ulaşmıştır. Gezi'de ve dünyanın dört bir yanındaki ayaklanmalarda bunu açıkça gördük. Bu durum, politikada ve taktik üretirken üzerinde hareket edilmesi gereken nesnel gerçekliktir. Ve bu gerçeklik temel alınmadan, tarihin etkin ve devrimci yapıcısı da olunamaz.

Yaşanmakta olan bu sürecin özeti şudur. Genel toplumsal psikolojiyi belirleyen, siyasi iktidarı değiştirme isteği ve çabasıdır. Bu bir olgudur. Geniş emekçi kitlelerin bilinci, giderek, görece daha küçük olan devrimci kitlelerin bilincine yaklaşmaktadır. Bu da bir olgudur. Devrimci kitlenin büyüklüğü, gücü ve etkinliği ise artmakta ve giderek daha büyük kitleleri hegemonyasına altına alacak boyuta ulaşmaktadır. Bu da bir başka olgudur. Nicelik niteliksel olarak gelişmekte, nitelik ise niceliksel olarak büyümektedir. Bu olguların ortaya koyduğu nesnel durumun sınıf mücadelesi açısından anlamı ise, devrimci kitlelerin (genel toplumsal psikolojiyi belirleyen siyasi iktidarı değiştirmeye isteği ve çabasına kendi cephelerinden müdahale etmeleri durumunda) istedikleri sonucu hızla almaları için önlerinde büyük bir olanak bulunduğudur. Bu nesnel koşullarda devrimci kitleler siyasi iktidarı değiştirmeye hedefleriyle harekete geçtiğinde, halkın bir bölümü onları takip edecekleri

kalan ise en azından devrimci kitlenin karşısına çıkmayacaktır. Bir halk devrimi için nesnel ve psikolojik koşullar mevcuttur.

Bu nesnel gerçekliğin farkında olan iki güç var. Burjuva güçler ve leninist güçler. Burjuvazi durumun farkında olduğu içindir ki, toplumsal psikolojiyi etkisi altına almış olan siyasi iktidarın değişmesi isteği ve çabasının savunuculuğunu yapmaya çalışıyor. Hatta bu savunuculuğu en ileri düzeyde kurgulayarak parlamenter sistem, başkanlık sistemi, yeni anayasa ve hatta şeriat düzeni gibi biçimler altında kendini köklü sistem değişikliği savunucusu gibi göstermeye çalışmakta. Halktan yükselen siyasi iktidarın değişmesi isteği ve çabasını, kendi sınıfsal çıkarlarıyla çerçeveleyip bu çerçeveyi de emekçi sınıflardaki ortalama bilince onaylatarak, halkı kendi siyasi iktidarı altında tutmaya devam etmek istiyor. Bu sürecin bir detayı olmak kaydıyla, burjuvazinin bu süreci, aynı zamanda kendi iç iktidar mücadelesinin bir aracı olarak kullanmaya çalıştığını da not düşelim.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi de nesnel durumun farkında. Bu yüzden ki, mevcut siyasi iktidarın bir devrimle yıkılarak politik zeminin temizlenmesi ve bu temizlenen zemin üzerinde halkın iktidarının kurulmasını günün en temel sorunu olarak öne çıkarılmaktadır. Ve bu amaçla, devrimci kitlenin önüne iki ana hedefi gerçekleştirilmeye çalışılıyor. İlki, sokak mücadelesini tüm biçimleriyle yükseltmek ve bu mücadeleyi vermek için ge-

rekli örgütlenmeleri oluşturmak. İkincisi ise, işçi ve halk temsilcileri konseylerinin ve geçici devrim hükümetinin kurulması.

Devrimci kitleler bu iki temel hedefi gerçekleştirdikleri ölçüde, gerçek anlamda siyasi iktidar değişiminden anlaşılması gerektiğini somutlamış, gerçekliğini algılanabilir kılmış olacaktırlar. Ve dahası, savundukları siyasi iktidar anlayışını somutladıkları için de, geniş emekçi yığınlar üzerinde hızla etkinlik kuracaklardır. Böylece devrimci kitle, halktan yükselen siyasi iktidarın değiştirilmesi isteği ve çabasını, emekçilerin sınıfsal çıkarlarıyla çerçevelemiş ve etkileme gücünü zayıflatmış olacaktır. Devrimci kitleler, konseyler aracılığıyla geniş yığınları yönlendirebildikleri için de, bir halk devrimi için gerekli son adım atılacağı noktaya da ulaşacaktır.

Öyleyse diyebiliriz ki, emekçi sınıfıyla burjuvazi arasında sürmekte olan savaşın sonucunu belirleyecek olan, kitlelerin gerçek mücadeleciler güçlerinin bu hedefleri ne kadar destekleyeceğidir. Tarihsel sorumluluklarına ne kadar uygun davranacaklardır. Devrimci kitlelerin bu hedefler doğrultusunda seferber olabilemesi için ise, leninistler olarak devrimci kitlelerle bağlarımızı daha fazla sağlamlaştırmak ve genişletmeliyiz. Bu hedeflerin mümkün olduğunca çok bilinmesini ve anlaşılmasını sağlamalıyız. Devrimin gidişatını ve sonucunu bu çaba belirleyecektir.

Açlık Ordusu Yürüyor!

Tekelci kapitalizmin ve tekelci kapitalist üretimin büyük bir kriz içinde olduğunu son zamanlarda daha derinden fark eder olduk. Dolar karşısında hızla eriyen Türk lirası Türkiye ve Kürdistan emekçilerini yoksullaştırıyor. Hayat pahalılığı işçi ve emekçilerin yaşamını oldukça zorluyor ve büyük bir yıkıma yol açıyor.

Türkiye'de yoksulluk sınırı 10.000 TL'nin üzerindeki insanların büyük bir çoğunluğu asgari ücretle ya da asgari ücretin altında yaşamaya çalışıyor. Açlık sorunu giderek derinleşiyor. Açlık sınırının altında sadece ölmeyecek kadar karın doyurma durumuna geliyoruz. Yeryüzünün kaynakları bugünkü dünya nüfusunda çok daha fazlasını beslemeye yeterli olsa da, kapitalist üretim biçimi yoğun emek sömürsüne, artı değere ve özel mülkiyete dayandığı için dünyada her yıl 11 milyon kişi açlık veya yeter- siz beslenme sebebiyle ölüyor.

Ekonomik kriz nedeniyle yaşanan sarımsıtlar; doların 14 TL'yi bulması durumu, marketlerde temel gıda ürünlerine kota uygulanması, akaryakıt fiyatlarına; elektrige, suya gelen zamlar... Geçinemeyen, her gün pazar yerlerinde kalan çürük meyve ve sebzeleri toplayan insanlarla karşılaşıyoruz. Ya da sokak röportajlarında insanların haklı isyanlarıyla karşılaşıyoruz. Hatırlanacak mümkün değil, sosyal medya için içerik üreten bir kanalın 74 yaşındaki bir kâğıt toplayıcısıyla yaptığı röportajda "Bizi kimse işe almıyor. Bunun için mecbur bu işi yapıyorum. Kutu topluyorum. Demir, teneke, öyle şeyler topluyorum ve ekmeğimi buluyorum. Kimseye muhtaç olmamak için bu işi yapmak zorundayım. Çalışmak zorundayız.

Ameliyat oldum, parmağım kesildi. Sancı içindeyim ama çalışmak zorundayım." ifadelerini kullanarak ağlamıştı.

Montesquieu'nun şöyle bir sözü var: "Birçok insanın yarı çıplak gezmesinin nedeni, başka birçok insanın yalnızca bir kişiyi giydirmek için uğraşmasından ileri gelir." diyordu. Evet, bir tarafta milyonlarca aç, evsiz ve yoksul insanlar, geçemediği için kamera karşısında ağlayan emekçiler, diğer tarafta zenginliğine zenginlik katıp şatafat içinde yaşayanlar. Milyon dolarlık saatler takıp mango kurutun diyenler!

Kapitalist sistem bir bunalım içinde ve toplumun bütün kesimlerini büyük bir geleceksizliğe, açlığa ve yoksulluğa mahkum ediyor. İşçi ve emekçiler çok kötü koşullarda çalışıyor, asgari ücretle ailesini geçindiremiyor. Öğrenci gençlik dinci, gerici, faşist bir eğitim alıyor, aldığı burs temel ihtiyaçlarını bile karşılamadığı için hem okuyup hem de çalışmak zorunda kalıyor. İTÜ'de akademisyenlik yapan Celal Şengör öğrencisini nasıl taciz ettiğini anlatırken, kadınlar sokaklarda samuray kılıcıyla katlediliyor. Tek geçim kaynakları çekçek olan kağıt işçilerinin topladıkları atıklara bile el konuluyor. Bu sistem insanları umutsuzluğa ve intihara sürüklüyor, fakat bizler burjuva düzenin büyük bir çöküş içerisinde olduğunu biliyoruz. Çözümün açlığa, yoksulluğa yol açan emperyalist kapitalist sistemi yıkarak tarihin çöplüğüne göndermek olduğunu biliyoruz.

Kapitalist sistem büyük bir açlık ordusu yaratıyor. Açlık ve yoksullukla savaşan insanların içindeki öfke sokaklara taşıyor. Döviz kurunun ani bir yükseliş göstermesiyle birlikte işçiler, emekçiler, kadınlar, öğrenci ve işçi gençlik önce İstanbul ve İzmir'de sonra diğer illerde "Geçinemiyoruz" diyerek eylemler yapıyor. Kadınlar Mirabel kardeşlerden aldığı cüret ve güçle "Kadınlar Devrim İstiyor" şiarıyla barikatları yıkıyor, öğrenci gençlik üniversiteleri eylem alanına dönüştürüyor, üniversitelerden sokaklara akıyor. Sokağa dökülen kitleler kapitalist sistemden kurtulmak istiyor. Kaybedecek hiçbir şeyi kalmayan insanlar faşist devletin bütün saldırılarına rağmen geri çekilmiyor ve ileri doğru atılıyor. Şairin de dediği gibi açlık ordusu yürüyor. Ekmeğe, ete, kitaba ve hürriyete doymak için yürüyor.

Sarya

BMG'den Bakırköy İşçilerine Ziyaret

Birleşik Mücadele Güçleri (BMG), 46 gündür greve çıkan Bakırköy Belediyesi işçilerine ziyaret etti. "Yaşasın Sınıf Dayanışması Birleşirsek Kazanırız" pankartı ile yürüyüş yaparak gelen BMG, "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Yaşasın Birleşik Mücadelemiz" sloganları attı. İşçiler devrimcileri alkış ve zılgıtlarla karşıladı.

İşçilerin yanına gelen BMG adına Mürüvvet Küçük kısa bir konuşma yaptı, "Bu direniş işçi sınıfının köle olmadığını bir kez daha hatırlatan, patronlara, sermaye sahiplerine bu barikati geçiremeyeceğini bir kez daha gösteren bir direniştir. Bakırköy Belediyesi büyük bir şirkete benzer, gelirlerinin oldukça büyük olduğunu hepimiz biliyoruz. Vergilerimizle oluşturulan devasa bir bütçesi var. Fakat işçiye gelince bu bütçe her nedense olmuyor, belediyelerin şirketleştirildiği bu zamanda Bakırköy

Belediyesi bunu en vahşi şekilde gerçekleştirmeye, işçilere kölelik koşullarını dayatmaya çalışılıyor" dedi.

Dayanışmanın önemine vurgu yaparken konuşmanın sonunda, "Bizim emeğimizi tamamen pula çevirmeye çalışıyorlar. Yoksulluğumuz üzerinden zenginliklerini geliştirmeye çalışıyorlar. Tam da bu noktada

Bakırköy direnişi bu büyük saldırılara karşı da şirket yöneticisi haline gelmiş belediye patronlarının kölelik dayatmalarına ada bir duruşu oluşturuyor" denildi.

Daha sonra işçilerle sohbet edildi ve dayanışma için birlikte sık sık "Bakırköy İşçisi Köle Değildir", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atıldı.

TÜİK Ve İŞKUR İşsizlik Verileri Birbirini Tutmuyor

DİSK-AR İşsizlik Ve İstihdamın Görünümü Raporu Yayınlandı

TÜİK Ekim 2021 Hanehalkı İşgücü Araştırması (HİA) sonuçları yayımlandı. Buna göre mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsizlik oranı %11,2, mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsizlik oranı (âtlı işgücü) ise %22,8... Yine TÜİK'e göre Türkiye genelinde 15 ve daha yukarı yaştaki kişilerde işsiz sayısı (mevsim etkisinden arındırılmış) 2021 Ekim ayında bir önceki aya göre 75 bin kişi azalarak 3 milyon 717 bin kişi oldu.

Ancak DİSK-AR tarafından hesaplamaya göre mevsim etkisinden arındırılmış geniş tanımlı işsiz sayısı Ekim 2021'de 8 milyon 281 bin kişi!...

İŞKUR verilerine göre ise işsizlik ödeneğine son bir yılda başvuruların sayısı 1 milyon 408 bin, işsizlik ödeneği başvurusu kabul edilenlerin sayısı ise 567 bin kişi.

Ve TÜİK yıllık işsizlik verilerinde bu eğilim yer almıyor. TÜİK'in yıllık işsizlik verileri salgın dönemindeki işten çıkarma yasağı nedeniyle karşılaştırılabilir durumda değil ve yıllık karşılaştırmada ciddi metodolojik sorunlar var.

Öte yandan işten çıkarma yasağının kaldırıldığı Ha-

ziran 2021'de 3 milyon 415 bin olan mevsim etkisinden arındırılmış dar tanımlı işsiz sayısı 302 bin kişi artarak Ekim 2021'de 3 milyon 717 bine yükselmiş oldu.

Rapordan özet bulgular şöyle:
-TÜİK ve İŞKUR işsizlik verileri birbirini tutmuyor. Veriler arasında uçurum var.
-Geniş tanımlı işsizlik %22,8
-Geniş tanımlı kadın işsizliği %30
-Geniş tanımlı ve dar tanımlı işsizlik arasındaki fark 11,6 puan...

Hükümet Mi İstifa?

Emperyalist kapitalist sistem içinden çıkamayacağı bir ekonomik ve siyasal bunalımın içinde. Öyle bir noktadayız ki, ekonomik ve siyasal açıdan geri dönülmez bir sokağa çoktan girmiş durumdayız. Her gün durmadan gelen zamlar, işçi sınıfının sefaletini kat be kat artırdı. Parasızlıktan ötürü okulu bırakanlar, kendini yakanlar alışlageldik olaylar arasına uzun süre önce girdi. Sokak röportajında gözü yaşaran amcadan, "Ben buradan eve giderken araba çarpıp ölsem gözüm arkada kalmaz" diyen gençten ekonomik krizin ne kadar derinleştiğini anlayabiliyoruz.

Bu kriz de öfkeleri tavan yapan kitleleri geçtiğimiz günlerde sokağa itmişti. Dolanır artması ile dışarı fırtına gibi çıkan bu insanların hepsinin ağzında "Hükümet istifa!, hükümet istifa!" sloganları doluyor. Bu taleple eylemler düzenleniyor ve bu eylemlerde insanlar darp edilip gözaltına alınıyor.

Emekçi sınıfların öfkesi dinci-faşizme ve sermaye egemenliğine yöneliyor. Bir tarafta her şeyi sahip olanların umursazca yaptıkları, sahip oldukları şatafat düzeni, diğer tarafta açlık ve yoksulluk içinde kıvranan geniş emekçi yığınlar...

Sosyal reformistlerin özellikle öne çıkardığı ve burjuva muhalefetin iktidara taşınmasının ajitasyonunu yapan bu slogan, kitlelere gerçek kurtuluş yolunu anlatmak açısından politik olarak yetersizdir. Bir bur-

juva iktidarın bir başka burjuva iktidarla yer değiştirmesinin, emekçi sınıfların yaşamsal sorunlarına getireceği hiçbir çözüm yok. Bunun için kitlelerin önünde gittiğini iddia edenlerin kendine dönüp bakması gerekiyor.

Bir devrimci dalganın yaklaşan yıkıcı etkilerini gören faşizm, bu dalgayı, dalgakıran misali hem güçlenmeden ezmeye çalışıyor, hem de bütün öfkeyi seçimlere kanalizasyon istiyor. Fakat krizin bu kadar de-

rinleşmesinin ardından bu sistem, ayakta kalmakta oldukça zorlanıyor. Şunu açıkça söyleyebiliriz ki bu sistem son günlerini yaşıyor.

Bu sistemi yerle bir etmeye çalışmadığımız müddetçe işçilerin, emekçilerin, kadınların, öğrencilerin, LGBTİ+'ların ve ezilen tüm yoksul halkların özgürlüğünden bahsetmek işçileri kandırmaktan başka bir şey değildir. Artık sokakta bitmeyen hiçbir şeyin, işçi sınıfının burjuvaziye olan savaşına bir getirisi olamaz.

Devrimcilerin bugünkü görevi sisteme başkaldıran her kesimin enerjisini birleşik devrim kanalizasyonuna kanalizasyonla birleştirilmiştir. Girdiğimiz her ortamda tek yolun birleşik devrimden geçtiğini, başka yolların sadece çıkmaz sokak olduğunu anlatmalı, girdiğimiz her eylemde ajitasyonlarda, sloganlarda birleşik devrimi ön plana çıkarmalıdır.

Adana'dan Bir DÖB'lü

Asgari Ücret Ve Asalak Burjuva Sendika Bürokrasisi Üzerine

Merhaba İşçi Emekçi Dostlar,

Asgari ücretin belirleneceği günler yaklaşırken, konfederasyonlar da bu konudaki görüşlerini, taleplerini ve sözde "eylem" programlarını açıklamaya başladılar.

Değerli dostlar öncelikle "Asgari ne demek?" bundan bahsederek başlayalım. "Asgari" en az, en düşük, en aşağı, en alt anlamına gelir. Yani ücretli çalışan, üretin biz işçi sınıfına verilen ücretin en az o yıl için belirlenmiş "Asgari Ücret" kadar olması demektir.

Bugün istatistiklerde de net olarak ortaya çıkıyor ki, ülkede artık işçi sınıfının büyük çoğunluğu asgari ücret alıyor.

İçinde işçilerin emekçilerin olmadığı "Asgari Ücret Belirleme Komisyonu" tarafından biz işçi sınıfına reva görülen ücret açlık, sefalet, ölüm ücreti ve zulüm ücretidir.

Her şeyi üreten her türlü hizmeti sunan bedel ödeyen yoksul işçi sınıfı ve halklar olarak bizleri "Asgari Ücret"e yani en düşük ücrete layık görüyorlar.

Aşağılık burjuva sermaye sınıfı kendi çıkarlarına göre "Asgari Ücret" belirleyerek kârlarına kâr katmak için bizleri sömürüyor ve tabandaki yoksul işçi sınıfını ölüme sürüklüyor.

Biz bunu anlıyor ve düşmanımızı tanıyoruz. Burada bir sıkıntı yok. Yalnız bir de bizim gibi olup da (daha doğrusu işçi olduğunu söyleyip de) bize düşman olanlar var. Bunlar kimler?

Bunlar işçi sınıfının içinde var olanlar. Daha sonradan işçiye düşman olanlardır. Sendika bürokratları, sendika ağaları... Onların şatafatlı koltukları için yapmayacakları asalaklık yoktur. Özellikle bahsettiğim istediğim şudur ki, "Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu" adıyla kurulan, tüzüğünde işçi sınıfının haklarını gözetme ilkeleleri yer alan DİSK, tamamen amacından sapmış ve siyasi partilere ve patronlara iradesini teslim etmiştir.

Öyle ya, içinde işçi olmayan bir sendika genel merkezinin ve yaltakçıların tabandaki

işçinin ne çektiğini, nasıl yaşadığını mutfağındaki gerçeği, aile sorunlarını anlamasını bekleyemeyiz. Durum bu iken asgari ücret konusundaki açıklamasını yapan DİSK samimi olmayan bir görüntü sergiliyor. "Artık Yeter! Geçinmek İstiyoruz" diyerek ekonomik kriz, dövizdeki yükseliş ve zamlara ilişkin bir açıklamalar yaparak işçi sınıfını yarıyor. Ama nasıl?

"Alanlardayız!" diyerek çağrı yapan DİSK kimsenin gelmesini istemiyormuş gibi basın açıklaması düzenliyor ve "Geçinmiyoruz" derken "Asgari ücret 5200 net olsun, vergiden muaf olsun" diyor.

Sermaye iktidarına yalvarırcasına taleplerini sıralaması samimiyetsizliği eylem programı ve biçimlerinden belli olan sözde Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına yakışmayan bir şekilde "Emekliye de asgari ücret verilsin" diyerek, bir ömür emek verip çalışmış emekliye de açlık sınırının altındaki ücreti reva görerek iktidarın ekmeğine yağ sürmekten ileri gitmiyor. Açıkladığı taleplerle uzlaşmacı, basit samimiyetsiz ve bir o kadar da yetersiz tavrını net biçimde ortaya koyuyor.

DİSK, böyle bir zamanda bu kadar ekonomik krizin enflasyonun yükseldiği, yaşam alanımızda tüm argümanların dolar üzerinden zam gördüğü bir durumda, dolar üzerinden asgari ücretin şu anki değeri 1900 lira civarında. Geçtim yaşam kalitemizin düşmesini, zulmün ve işçi ölümlerinin bu kadar çok olduğu bir dönemde "Geçinmiyorum" diye bas bas bağırarak intihar eden işçileri bile gör-

mezden geliyor.

DİSK'in, yoksulluk sınırının 10 bin lira olduğu bir ülkede 5200 lira asgari ücret rakamını, alım gücü olmayan bu rakamı yoksulluk sınırının altında kalan bu rakamı üyelerine ve tabandaki işçisine nasıl layık gördüğünü anlamamak için akıl sağlığımızı yitirmiş olmamız gerekiyor.

DİSK'in işçiler yararına diye sunduğu "Asgari Ücret vergiden muaf olsun" demek ne demek? Sonuçta yoksulluk sınırının altında ücret istemek, asgariyi, yani en azını, en düşük olanı istemek demek.

Bağırarak geliyor içimden "Kıyamadığınızı şey nedir? Kıyamadığınızı kimdir?" Sen ki iktidarlar yıkan bir DİSK'tin kurulduğunda. Komitelerin, işçi milislerin vardı.

DİSK'in özellikle Asgari Ücret konusunda samimi olup olmadığını anlamak için şu soruyu sormak gerekiyor; "Asgari Ücret 5200 lira olmazsa tüm üyelerinle alanlara inecek misin?"

Aslında cevabını bildiğimiz bir soru bu. Çünkü yaptıkları açıklamalar ve söylemler işçinin gazını almaktan başka bir anlam taşımıyor.

Şunu burada bilmek ve teşhir etmek de gerekir. 180 bin üyesi olan DİSK'in 125 bin üyesi Genel İş Sendikası, belediyelerde örgütlü. Ama "örgütlü" demeye de bin şahit lazım. Biz üye diyelim. Kıyamadığı ve nemalandığı belediyeleri zor duruma sokmamak için izlediği yol yüce işçi sınıfının yolu değildir. Tarih vefayı da ihaneti de mutlaka yazacaktır. İşçi sınıfı bu karanlık buhrandan

kendini mutlaka kurtaracak.

Ama şu bilinmelidir ki, bu süreçte işçi sınıfına ihanet eden emek ve sermaye çelişkisi içinde kendini sermaye çıkarlarına adanmış, onun çıkarlarına çanak tutan aşağılık asalak sendika bürokratlarını asla affetmeyecektir. Bizler işçi sınıfının nefesleri olarak bu sürecin de üstesinden geleceğiz. Bizden öncekilerden aldığımız proletarya bayrağını en iyi şekilde en iyi yerlere dikmesini bileceğiz, ya da bu uğurda öleceğiz. Kimenin kuşkusu olmasın. Korku yok, umutsuzluk yok, cesaret var. Ne varsa işçi sınıfının cüretinde var bizim kimseye eğecek başımız yok.

İşçi yoldaşlar şanslıyız ki, kaybedecek bir şeyimiz de yok. Böyle süreçler devrimciyi ve karşı devrimciyi birbirinden net biçimde ayıran süreçlerdir. İşçi sınıfının öncülerini, önderlerini korkmuyorlar, korkmayacaklar da. Kaybedecek bir şeyi olmayanları ayaklanmaya direnmeye ve savaşmaya çağırıyorlar.

Bir de şunu vurgulamak istiyorum. Biz böyle buhranlar döneminde, iktidarların böyle asalak sendikaların, bu aşağılık sistemin muhalifleri değiliz. Bizler muhalefet etmeyeceğiz çünkü savaş halindeyiz ve savaşmaya devam edeceğiz. Sadece birlik olmamız gerekiyor cesaretle ve örgütlü olmamız gerekiyor.

Devrime ve işçi sınıfının iktidarını kuracağımıza olan inancımızla sizleri selamlıyorum. Unutmayalım ki, gecenin en zifiri anı, şafağa en yakın olan andır.

Bir Belediye İşçisi

İTTİFAK ARAYIŞLARI

23-24 Kasım olayları, birikmiş ayaklanma bulutlarını haber veren ufak bir esinti olarak kabul edilebilir. Yoksul emekçi kitlelerin ve Kürt halkının gerçek hareketinden çok her tondan örgütlü politik güçlerin örgütledikleri eylemlerdi daha çok.

Aniden ortaya çıkan ve bir kaç kente yayılan bu eylemlerin dinci faşist iktidar üzerindeki korkutucu etkisi yıkıcı gücünden değil, kitlelerin içinde buldukları ayaklanmacı ruh haliyle uyum içinde olmalarındandı. Bütün bozkırı tutuşturan bir kıvılcım etkisi yaratabilir korkusuydu bu.

Dinci faşist iktidarın ve tekelci sermaye sınıfının ağız yüreğine geldiye de korktukları olmadı. Hareket geri çekildi. Yoksul emekçi kitleler ve Kürt halkı sokaklara çıkmadılar. Ama bir ayaklanma havasının tüm emekçi sınıfları ve yoksul kitleleri sardığının tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet dahil herkes tarafından kabul edildiği, sözle olmasa bile, ayaklanma beklentisiyle açığa çıkmış oldu.

Bu olgu, özellikle sosyal reformist partilerin "hemen seçim, erken seçim" taleplerini öne çıkarmalarına ve ittifak arayışlarına hız vermelerine yol açtı. Kim kimle ittifak kurmaya çalışıyor belli değil artık. Devrimci durum koşulları, ayaklanma havası bu partileri dahi halk iktidarı, devrimci demokratik cumhuriyet gibi talepleri öne sürmeye zorlamaya başladı. Hiç şüphe yok, yoksul emekçi sınıfları ve Kürt halkını aldatmak için.

Bir yandan halk iktidarı, devrimci demokratik cumhuriyet, tek yol devrim vb. sloganları atarken öte yandan "Millet ittifakı" denen gerici-faşist ittifaka iktidar yolunu açmak için, "Hükümet İstifa" sloganını öne sürmelerinin, erken seçim ya da hemen seçim diye propaganda ve ajitasyon yürütmelerinin; bir yandan halk iktidarından söz ederken diğer yandan CHP'yi "demokrasi ittifakı"na davet etmenin; seçim ittifakları peşine düşmenin başka hiç bir anlamı yok.

Şimdi devrim zamanı. Bütün olaylar ve olgular bu sloganın güncel durumu ifade ettiğini doğruluyor. Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet kurumlarında görülen ayaklanma korkusu da bunu doğruluyor. Devrim zamanında, hangi gerekçeyle olursa olsun, seçimlerden söz etmek, seçim çağrısı yapmak, tekelci sermaye sınıfına, bu sınıfın egemenliğinin devamına ve sağlamlaşmasına hizmet eder.

Öbür yandan, dinci faşist iktidar seçimlerle gitmeyeceğini çoğu kez dolaylı, arada sırada ise, doğrudan ifade etmiştir. Dinci faşist iktidarın Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu'nun burjuva muhalefete, "İktidarı size kim verecek, iktidarın size verilmeyeceğini biliyorsunuz" dediğini biliyoruz. RTE'nin ise, aynı burjuva muhalefete, "bunlar daha iyi günleriniz", "sokağa bile çıkmayacaksınız" dediğini biliyoruz. RTE, burjuva muhalefet için kelimesi kelimesine şunları söyledi:

"Zaten bunların iktidar yüzü görmeye imkanları olmayacak. Milletim onlara böyle bir fırsatı vermez... Bu ülkede dikili bir ağacı olmayan bu muhalefetin bir defa 2023'te iktidarı almak gibi bir imkanları da olmayacaktır"

Artık bunları biliyoruz. RTE ve dinci faşist iktidarın blöf yapmadığını da... Bu yönelim tekelci kapitalist düzenin içinde bulunduğu koşullarla da uyum içinde. Türkiye tekelci kapitalizmi derin bir ekonomik ve siyasi kriz içinde; bu herkesin malumu ve genel kabul gören bir somut olgu.

Açlık ve yoksulluğun giderek arttığını, açlık ayaklanmalarının kapıda olduğunu; açlık, sefalet, işsizlik gibi felaketlerin önümüzdeki yıllarda değil, aylarda hatta haftalarda dayanılmaz noktalara geleceği biliniyor.

Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet bu koşullarda ancak daha fazla terör, daha fazla baskı yoluyla burjuva egemenliği ayakta tutabilirler. Hazırlıklar da bu yönde. Tıpkı, 70'li yılların sonlarında artan kitle hareketini bastırmak, ekonomik ve politik krize çare olarak düşünülen 24 Ocak Kararlarını uygulamak için 1980 askeri faşist darbesine ihtiyaç duymuş olmaları gibi. Burada biçim olarak, askeri faşist darbeye başvuracaklarını söylemiyoruz. Ama askeri faşist darbeyi aratmayacak bir baskı ve terör dönemine geçmek istediklerinden söz ediyoruz.

Başında Kılıçdaroğlu ve Akşener faşistinin olduğu burjuva muhalefet ile dinci faşist iktidar arasında bir rol dağılımından söz etmek gerek. "Geliyor gelmekte olan" gibi boş ve palavra laflarla kitleleri aldatmaya çalışıyorlar; hepsi bu.

Öyleyse, seçimlerden söz etmek, kitlelerde seçimler yoluyla sömürdünden, dinci faşist iktidardan, bu düzenden kurtuluş beklentisi yaratmak sadece burjuvaziye değil, aynı zamanda RTE ve dinci faşist iktidara hizmet ediyor. Bu hizmetin bilmeden ya da iyi niyetle yapılmış olmasının bir önemi yok.

İşte bu devrim zamanında istisnasız tüm sosyal reformist partiler ve onların etkisi altındaki çevreler, "seçimlerle sınırlı olmayan ama seçimleri de gözetin" ittifak arayışına girmiş vaziyettedir. Devrim değil, halk iktidarı değil, geçici devrim hükümeti hiç değil, ama RTE ve dinci faşist iktidarı yıkma hedefi hepsinin ortak paydası ve bu ortak paydanın yine hepsini getirdiği nokta, gerici-faşist "Millet İttifakı"na arkadan itki vermektir; yani gerici-faşist burjuva iktidarına payanda olmaktır.

Bu noktada kimin kimle ittifak yaptığını önemi ikinci plandadır; hatta önemsizdir demek mümkün. Çünkü bu ittifak, şayet düzenlenirse, seçim sandığının başında fiilen gerçekleşmiş olacak. Bu yüzden de "sağlam" bir ittifak diyebiliriz. Örneğin, iki sosyal reformist parti, henüz ortada fol ve yumurta yokken, "Millet İttifakı"nın göstereceği Cumhurbaşkanı adayını destekleyeceklerini taahhüt etmiş bulunuyorlar. Bu politik amaç birliğinden daha güçlü ittifak ne olabilir ki? Üstelik bu hizmetlerine karşılık "Millet İttifakı"ndan tek istemleri, daha doğrusu ricaları, Ekmeleddin İhsanoğlu gibi bir aday çıkarmamaları. Bunu daha önce yazdık.

Birlik, ittifak kavramları kurtuluş arayışı içindeki emekçi yoksul kitleleri cezbedebilir ama önemli olan birlik ya da ittifakların hangi politik amaçlar için yapıldığıdır. Sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerin sorgulamaları gereken temel nokta budur.

Kasım 2021'de DPRK Hakkında İki Sahte Hikaye

Pyongyang karşıtı propaganda, dünyayı DPRK hakkında medyada dolaşan ve şimdi açıklığa kavuşturulması gereken korku hikayeleriyle periyodik olarak memnun ediyor. Kasım ayının ikinci yarısında iki kez oldu.

16 Kasım'da, ABD hükümeti tarafından finanse edilen, kar amacı gütmeyen özel bir haber servisi olan Radio Free Asia, dünyaya Netflix dizisi Squid Games'in kopyalarını ülkeye sokan bir kaçağının Kuzey'de ateş ederek infaz edildiğinin yürek burkan hikayesini anlattı. (Doğal olarak) anonim bir kaynağa göre, film yedi lise öğrencisinin yakalanması sayesinde izlendi. Flash sürücüyü satın alan öğrenci ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Diğerleri beş yıl ağır çalışmaya mahkûm edildi. Radio Free Asia'nın kolluk kuvvetleri kaynağı, dizi için verilen cezanın, Kuzey Kore'nin Ocak 2021'de "Gerici Düşünce ve Kültürün Ortadan Kaldırılması" yasasını geçirmesinden bu yana ilk kez çocuk yaşta idam cezası verildiğini söyledi. Güney Kore ve ABD'nin kapitalist ülkelerinden gelen filmleri veya kitapları herhangi bir atıfta bulunmadan, dağıtmadan, izlemeyen veya saklamadan daktiloda yazılan bilinmeyen bir metin yapığının biçimi dahi artık ölüme cezalandırılabilir.

Orijinal verilere dram eklenerek The Daily Mail bu sahte haberi yayınladı. Bir Güney Kore dizisi ile USB bellekleri ve hafıza kartlarını basitçe ithal eden bir kaçağı, kopyalarını diğer öğrenciler de dahil olmak üzere, sadece birkaç kişiye satan veya sadece birlikte izlemek üzere ayarlanan bir lise veya üniversite öğrencisine dönüştü. Ancak, "yetkililere bildirildi" ve okul ve yakındaki marketlerde aramalar yapıldı. Okul müdürü, gençlik sekreteri ve sınıf öğretmeni görevden alındı. "Kesinlikle kömür madenlerinde çalıştırılacaklar veya ülkenin kırsal bölgelerine sürgün edilecekler, bu nedenle diğer okul öğretmenleri, öğrencilerinden biri de soruşturmayla dahil olursa, onların da başına geleceğinden endişe ediyor." İsimsiz tanıklar sanal gözyaşı dökerek, "Ne kadar küçük olursa olsun, bellek depolama aygıtları alıp sattıkları için acımasızca cezalandırılacakları için sakinlerin hepsi korkudan titriyor" dedi, çünkü "yakında soruşturma ve cezanın kanlı rüzgarlarını esecek."

Bununla birlikte, dünya adaletsiz olması gerektiğinden, zengin ebeveynleri olan birinin, ebeveynleri yetkililere 3.000\$ rüşvet verdiği için tutuklanan yedi öğrenci arasında cezalandırılmaktan kaçındığına dair spekülasyonlar olduğu hemen ortaya çıktı. Felsefi bir tartışma olmadan değildi: Oyunun distopik dünyasının, "kaybedilenlerin ölüme mahkûm edildiği, bir diktatörlük altında yaşayan Kuzey Koreliler tarafından açıkça yankılandığı" ortaya çıktı. Kuzey Kore'den kaçan aktris Jung Ho-yeon'un oynadığı

karakterlerden birinin özellikle Kuzey sakinleri tarafından sevildiği iddia ediliyor.

Hikayeye ek olarak, Güney Kore'de yaşayan 200 sığınmacıyla yapılan bir ankette, %90'ı Kuzey'de yaşarken yabancı medya kullandığını ve %75'i bunun için cezalandırılan birini tanıdıklarını söyledi.

Ama durum böyle mi? İlk olarak, sınır sıkıca kapalı. Minimum düzeydeki geliş gidiş de karantina kuralları uygulanıyor. (Covid-19 önlemleri nedeni ile KDHC'nin sınırları 2 yıla yakın zamandır kapalı durumda -Çevirenin Notu-) Böyle bir durumda, sadece flash bellek almak için Çin'e giden bir lise öğrencisine inanmak zor.

İkinci olarak, DPRK Ceza Kanunu Web'de birçok dilde mevcuttur: Kanun'un 183 ve 185. Maddeleri, çökmekte olan kültürü görüntülemeyi veya satmayı cezalandırır, ancak şartlar çok daha hoşgörülüdür.

Üçüncüsü, eğer kaçağı gerçekten yakalanıp idam edilmişse, bu flash sürücü için değil, "acil salgın önleme tedbirlerini" ihlal ettiği içindir. Burada, baskı gerçekleri, DPRK medyasındaki isimsiz kaynaklar ve makaleler tarafından doğrulanmaktadır. Virüsün bulaşabileceği herhangi bir öğenin düzenli sınır ötesi hareketi ve satışı, ülkeye biyolojik bir saldırıya göz yumduğu için gerçekten ölüme cezalandırılabilir.

Dördüncüsü ve bu en önemli nokta, Radio Free Asia Kuzey Kore içeriğini okumadığından, DPRK medyasının filme nispeten olumlu bir eleştirisi verdiğinden habersizler. Örneğin, "Güney Kore toplumunun gerçeklerini ortaya çıkaran popüler bir televizyon dizisi hakkında" başlıklı makale şunları kaydetti: "Zengin bir adam, korkunç bir katliamdan zevk alan bir oyun organizatörü imajı aracılığıyla, dizi, tiranlığın ve güçlülerin keyfiliği yaygındır." TV dizisini izleyen birçok Güney Koreli, Güney Kore'yi kaplayan şiddetli ekonomik eşitsizliği yansıttığını söylüyor: İş, emlak ve hisse senetleri için şiddetli rekabet nedeniyle okuldan ayrılanların sayısı günümüz Güney Kore toplumunda önemli ölçüde artıyor.

Ancak bu radyo kanalı, ünlü Daily NK kadar yalan haberlerle gündeme geldi. Squid hikayesinden hemen sonra, Daily Mail ile birlikte, Kim'in yakın zamanda giydiği görülen deri trençkot hakkında dikkate değer bir hikaye doğurdu: Görünüşe göre Kim bu şekilde "içindeki Hitler'i kanalize ediyor, DPRK liderinin iddia edilen Nazi sempatilerini açıkça gösteriyor. Hitler genellikle böyle bir trençkot giymese de, Joseph Goebbels ve Heinrich Himmler, Joseph Stalin'in yaptığı gibi onu giydi. Görünüşe göre yoruma gerek yok. Üstelik Kim, ilk olarak 2019 yılında televizyonda deri trençkot giyse de, "ülke liderinin moda tercihlerini taklit etmenin saygısızlık olduğunu belirterek" bu tür trençkotların DPRK'da yasaklandığı bir anda ortaya çıktı.

İkinci çöp, bir Amerikan kurumsal güvenlik şirketi olan Proofpoint Inc.'in, muhtemelen Kuzey Kore'den gelen Kimsuky hacker grubunun Rus bilim adamlarına, dış politik uzmanlarına ve çeşitli konulara yer alan sivil toplum kuruluşlarına saldırdığı açıklamasıyla başladı. Ayrıca Rusya Federasyonu'ndaki tanınmış uzmanlar adına yazılan kimlik avı e-postalarını Koreli uzmanlara gönderir.

Yazarın meslektaşlarından birkaçı, postalamaya geçişini onayladı ve bu klasik bir kimlik avı dolandırıcılığıdır: Bunu yapmak için bir belge açmaya ve posta kutunuzdan kullanıcı adınızı ve şifrenizi girmeye davetlisiniz. Bu form, parola korumalı ağ kaynakları için Windows açılır penceresine benzer ve ardından bilgisayar korsanları açıklanan kimlik bilgilerini alır.

Ancak çok yakın bir zamanda yazar, NEO izleyicisine Kimsuky'nin kulağa neden şüpheli görüldüğünü zaten açıkladı: Bu isim İngilizce'de alışılmadık görünmeyebilir, ancak herhangi bir Rusça konuşan kişi bunu "Kims Bitches" olarak duyacaktır. Aynı şey, Lazarus veya Andariel gibi diğer hacker gruplarının isimleri için de geçerlidir, bundan sonra okuyucu, ortalama DPRK hacker'ının sadece İncil'i değil, Tolkien'in eserlerini de okuduğu sonucuna varmalıdır. Bu yüzden grupların Kore kökenli olduğu konusunda makul şüpheler var.

Şimdi "Rus DPRK uzmanlarına gelen" veya Rus DPRK uzmanları adına diğer alıcılara gelen kimlik avı e-postalarını kenara koyalım. Devletin talebi üzerine bir tür veri toplayan kamu hizmetindeki Kuzey Koreli bilgisayar korsanlarından bahsettiğimizi düşünürsek, Rus uzmanlara yönelik saldırılar pek mantıklı gelmiyor. Çoğu tarafsız veya Kuzey'e karşı dost canlısı ve ayrıca, az oldukları için her biri Pyongyang'da yaygın olarak biliniyor. Ayrıca Kuzey Koreli diplomatlar ve Sosyal Bilimler Derneği'nden yetkililer de sahip oldukları pozisyonları biliyorlar.

Bu arada, çoğu kimlik avı e-postası ya gerçek görünmeyen adreslerden ya da üç ila dört yıllık iş yerinden geliyor. Kuzey Kore ile doğrudan temas olmayan diğer ülkelerin temsilcileri, Rus uzmanların ne düşündüğünü ve hangi bilgilerin değiş tokuş edildiğini bilmekle çok daha

fazla ilgileniyor. Buna ek olarak, Kuzey Kore işleriyle doğrudan ilgisi olmayan Çin konusunda Rus uzmanlara genellikle bu tür yazışmalar ("Koreli uzmanlar" dahil) gelmektedir. Yazar için bu hedef seçimi çok şey anlatıyor.

Bir başka merak edilen şey. Hepsinden önemlisi, Group-IB adlı bir siber güvenlik şirketinden uzmanlar, DPRK'dan gelen kötü niyetli bilgisayar korsanlarından bahsetti. Kurucusu yakın zamanda vatana ihanetle suçlandı.

Sonuç olarak, bir hacker saldırısının kötü şöhretli Kimsuky ile nasıl bağlantılı olduğu sorusu tekrarlanıyor. "Soruşturmalar" bu gerçeği olduğu gibi kabul ediyor, ancak yazar en sık görülen "kanıt" analizini hatırlıyor.

Bu saldırı, DPRK'daki bilgisayar korsanları tarafından kullanılan açıklardan yararlanmaları veya kod öğelerini kullanır. Benzersiz bilgisayar korsanlığı yazılımı azdır ve çoğu sınırlı sayıda araç kullanır. Ayrıca, bu tür bir kod kamuya açıksa, unsurları daha da geliştirilebilir: ödünç alma, zaman kazanmak ve katılmayan bir tarafı haksız yere suçlamak için yaygın bir uygulamadır. Ayrıca, hacker pazarı uzun zamandır endüstrileşmiştir. Virüslerin yazarları ve dağıtıcıları genellikle oldukça farklı kişilerdir.

Benzer yazılımlar, Kuzey Koreli bilgisayar korsanları tarafından önceki saldırılarda da kullanılmıştı. Programlama stili veya seçilen taktik, kötü bir koşullu ipucu değildir. Ancak bunun bir tesadüf olmadığını garanti etmenizi sağlayan yüksek hacimler gerektirir. DPRK'nın önceki saldırılara katılımının şüpheli olabileceği göz önüne alındığında, "tekrar" a dayanan kanıtların yerini aslında ekstrapolasyon becerisi alıyor. "Büyük olasılıkla" bir olay diğerinin üzerine yığıldığında bir kısır döngü yaratır, ancak bu "varsayım" çinkesi sonuçlardan kaybolur. Ve DPRK'nın katılımı kanıt olarak gösteriliyor.

"DPRK'dan gelen bir IP idi." IP maskeleyen programları, bilgisayar korsanlarından bile daha yaygındır: aslında, VPN işlevine sahip herhangi bir tarayıcı, kullanıcının başka bir ülkeden bir kullanıcı gibi davranmasına izin verir. Evet, yerel anonimleştiriciler gerçek IP'yi atlamak ve izlemek için yeterince kolaydır,

ancak daha karmaşık yollar vardır.

"Gizli kanıtlarımız var" ("size göstermeyeceğiz, çünkü gizlidir"). Bazen bu, mahkeme prosedürleriyle tutarlı kanıtlar yerine, analistler için güvenilir görünen ancak mahkeme için yetersiz olan kanıtlar olduğu anlamına gelebilir. Ya da delilin kaynağı veya elde etme yöntemleri bir nedenden dolayı gizlenmiştir ama aynı tabir bütün kumaştan uydurulmuş ifadeler anlamına gelebilir.

"Bu olayı siyasi bir bağlama oturtalım. DPRK çeşitli kirli işlere bulaştı, peki onu bunu yapmaktan alıkoyan ne?" Burada mesele "önceki suçları ve kötü itibarı" hesaba katmaktan çok, bir varsayım oluşturmakla ilgili: Eğer korkunç kana susamış Pyongyang rejimi siber suçlara bulaşabiliyorsa, o zaman neden bunu uygulamıyorsunuz? Bu tez nedeniyle, ROK'taki herhangi bir siber saldırı, bir ulusal güvenlik tehdidi olarak kabul edilebilirse, genellikle Kuzey Kore'ye atfedilir ve diğer kökenlerin izleri çok belirgin değildir. 'Pyongyang ile bağlantıları gruplar' gibi ifadeler de aynı kategoriye giriyor, çünkü böyle bir ilişkiyi kanıtlamak çok önemli. Ne de olsa, sadece "hackerlar DPRK düşmanlarını hedef alıyor" demek kanıt değildir.

Daha somut, ancak yine de ikinci de-receden kanıtlar, dilbilimsel bir incelemenin sonuçlarını içerir. Hatalar, bilgisayar korsanının ana diline işaret ettiğinde veya kod analizi, çalışma modu, saat dilimi veya varsayılan dil seçimine karar veremeyi mümkün kılar. Bununla birlikte, o zaman bile, 'kodlu Rusça'nın ABD'de on yıldır yaşayan bir göçmene ait olma olasılığı var. Siyasi entrika sisteminde, provokasyon olasılığı nedeniyle, "kim yararlanır" mantığı bile ihtiyatla uygulanmalıdır.

Sonuç olarak, yalnızca dijital dünyanın gerçek dünyayla buluştuğu yerde ciddi kanıtlar ortaya çıkıyor. Örneğin, bilgisayar korsanı suçüstü yakalandı veya virüsün kaynakları, saldırının oradan geldiğine dair diğer kanıtlarla birlikte bilgisayarında bulundu. Hacker'ın çalınan parayı aldığı (ödeme zincirindeki bağlı bir hesaba yapılan havalemin izini sürerek, ATM'den para çekme işlemini kaydederek, çalıntı kredi kartı numaralarının kullanıldığını ifşa ederek vb.) sıklıkla kanıtların ve Galeb Alaumary bu şekildeydi. DPRK bilgisayar korsanları için kara para akladığı iddia eden tuzağa düştü.

Genel olarak Radio Free Asia'nın yabancı bir ajan olduğunu bir kez daha hatırlatmak isteriz. Komünizme karşı savaşmak için bir propaganda radyosu olarak kuruldu ve öyle olmaya devam ediyor, bu yüzden içeriğinin önemli bir yüzdesini sahte haberler oluşturuyor.

Çeviri Kolektifi

NOT: 3 Aralık günü Konstantin Asmolov'un journal-neo.org'da yayımlanan makalesinden çevrilmiştir.

Küba Özgürlüğün Sularında Yelken Açıyor

Fidel ve diğer 81 devrimcinin kesin ve tam bağımsızlığımız için savaşı başlatmak üzere Granma'da Küba'ya döndüğü tarih olan 2 Aralık 1956, her yıl Devrimci Silahlı Kuvvetler Günü olarak ülke çapında kutlanıyor.

Ne aydınlık bir şafak, kıyı şeridimizde çok uzak bir noktanın ulusumuz tarihi açısından oldukça önemli bir parçası haline geldiği gün.

81 insan ve onların efsanevi liderleri, gerçek özgürlüğümüze giden tek olası yolu izleyerek Marti'nin rüyasını Küba sahillerine demirleyerek gerçeğe dönüştürmeye giriştiler.

2 Aralık 1956'da Granma seferleri

Maceo'nun enerjisi, Gomez'in direnişi, Cespedes'in geri alınamaz iradesiyle karaya çıktığında bu Küba için ne muazzam bir uyanıştı. Kübalılar için kesinlikle onurlu bir geleceğin temelleri atılıyordu.

Niquero'da, Las Coloradas'tan yaklaşık iki kilometre uzaklıkta, Los Cayuelos olarak bilinen mangrovarla kaplı bir alan -sürgünlerinden ve Meksika'dan yedi günlük tehlikeli bir yolculuktan sonra- genç devrimciler kararlı bir hamle yaptılar, Kübalılar için adil ve bağımsız bir geleceği kurmak için Fidel'in öncülüğünde savaşa giriştiler.

Denizdeki hiçbir fırtına, hiçbir buzlu su ya da çamurlu mangrov onların özgür

olma ya da bu yolda ölümsüzleşme konusundaki kararlı inançlarını sarsamazdı.

Küba Devrimci Silahlı Kuvvetleri, 65 yıl önce bugün, efsanevi çıkarmanın aynı tarihinde kuruldu.

Devrimimizin önderlerinin örneğinden esinlenerek, ülkenin dört bir yanından 82 genç Kübalı bugün onların Küba'ya Granma ile varışlarını yeniden canlandırıyor, şafak bir kez daha gemimizin, ulusumuzun özgürlük sularında yelken açtığını duyuruyor.

Çeviri Kolektifi

NOT: Granma English sitesinden çevrilmiştir.